

Toamnă cu suflet bogat

Cu îndreptățire se poate pune întrebarea: de unde vine oare această tentație a idealizării, a înfrumusețării unei realități ce răspândește suferință în natură — pîrjolește păduri și pașuni trezește vechi reumatisme, lasă în urmă mîini aspre, trudite în lupta de „smulgere” a roadelor pămîntului?

Toamna este ca o ibovnică în veci adulată, iubită și apoi părăsită. Trecută bine de cea de-a doua vîrstă, ea se petrece în izmeneli, se fardează în culori violente și folosește ca odor esențe puternice, nefrecute prin rafinării. Năivitatea ei este fără leac. Sau poate singura răzbunare posibilă. Se dăruiește complet, pînă la ultima picătură de sevă, fiecărui an-iubit, pentru a-l arunca apoi în dezolarea de cristal a iernii.

Voluptatea cu care se lasă cîntată, curtată, amăgită, părăsită, plăcerea cu care se autoflagelază, permițînd orice abuz și părăsind apoi, la rîndu-i, scena în zdrențele ce-au supraviețuit devastării, nu-și găsește acoperirea decît în celebritatea ce i se recunoaște. Ea cucerește, lăsîndu-se cucerită. Pas cu pas, spic cu spic, bob cu bob.

Comparativ cu celelalte anotimpuri, toamna este cel mai bogat în semnificații și simboluri generoase (culesul, rodul, semănatul, începutul germinăției sînt numai cîteva), cel mai cîntat de poeți (la concurență cu primăvara), ea se oferă și se relevă în fiecare clipă prin noi asocieri și monumentale imagini, ea preferă — și impune! — orizontalul verticalității și vorbește despre deplinătatea și desăvîrșirea maturității; predispune la melancolie și filozofare pe marginea existenței. Este vremea reveriilor romantice și a despărțirilor fără leac...

... Aceste rînduri, ele însele nu sînt altceva decît o capitulare.

HARALD ZIMMERMAN ■

Citiți în paginile 6-9 despre examenele studenților timișoreni din SESIUNEA RECOLTEI

Eroica răscoală populară de la 1784

Aniversarea împlinirii a două secole de la marea ridicare socială și națională sub conducerea lui Horea este un prilej potrivit pentru a aduce un fierbinte omagiu țărânimii române — clasa care, secole de-a rîndul, a dus greul luptei împotriva asupririi străine și a adus mari jertfe în eforturile ei stăruitoare de a obține dreptatea socială. Dorind înlăturarea nobilimii maghiare din Transilvania, țărânii răsculați voiau totodată eliberarea națională a românilor din această provincie căci aroganții feudali exercitau deopotrivă exploatarea iobăgimii și asuprirea națională a mării majorități a populației. Analizînd însemnătatea răscoalei din anul 1784, **tovarășul Nicolae Ceaușescu** declara: „Luptele purtate de Horea, Cloșca și Crișan au avut o mare înfrîurire asupra întregii dezvoltări a poporului nostru, la fel ca și luptele purtate de Avram Iancu, de alți luptători pentru realizarea unității și a statului național unitar — România”.

În secolul al XVIII-lea iobăgimea forma 73,23 la sută din totalul populației Transilvaniei². Marea majoritate a iobagilor era alcătuită din români, dar și un număr important de maghiari și sași aveau aceeași stare socială. Iobagii trebuiau să presteze nobililor 3-4 zile sau chiar mai multe de robotă pe săptămînă, să le dea a zecea parte din toate produsele agricole, precum și o serie de daruri. Ei erau — datorită șerbiei — legați de stăpîn și de glie. Acestui regim apăsător i se mai adăugau șirul lung al sarcinilor publice: de stat, comitatense, scaunale, darea cu implicațiile ei, proviziile pentru armata imperială, încartiruirile, cărăușiile, lucrul la drumuri, la cetăți etc. Aceasta în timp ce nobilimea era neimpozabilă. Numeroase obligații aveau și iobagii cameralli din Munții Apuseni, dintre care mulți lucrau ca mineri sau ca lucrători forestieri. Nemulțumirea lor, ca și a

Prof. univ. dr. WILLIAM MARIN ■

(Cont. în pag. a III-a)

ISTORIE

Se mai află doine ce spală
Șindrila tăcută din case bătrîne
Trăirea lor dreaptă, egală,
Există, păstrează, rămîne.

Mai există stîlpi nepătați
De asprimea culorii amare.
Ei poartă pe umerii lor încrustați
Strălucirea stelei polare.

Ca-ntr-o lungă istorie rămasă
Noi vorbim azi prin stîlpii de casă

SORIN CALUGARITA ■

Sporirea în ritm susținut a venitului național — expresie a creșterii accelerate a economiei românești

Crearea condițiilor necesare trecerii, în perioada următoare, la realizarea fazei superioare a societății socialiste, la construcția comunismului în România presupune continuarea creșterii rapide a venitului național, în condițiile modernizării macrostructurii noastre economice, a intensificării producției industriale și a revoluționării producției agricole, a accentuării acțiunii factorilor calitativi ai dezvoltării în

**PROIECTUL DIRECTIVELOR
CELUI DE-AL XIII-LEA
CONGRES AL P.C.R. —
STRĂLUCITĂ PREFIGURARE
A VIITORULUI PATRIEI**

toate ramurile economiei naționale. Tocmai de aceea, proiectul de Directive ale Congresului al XIII-lea al P.C.R., prefigurînd cu clarviziune imaginea României la finele acestui secol, ca țară socialistă multilateral dezvoltată, atît din punct de vedere al industriei, agriculturii, învățămîntului, științei și culturii cît și al nivelului de viață și civilizație al poporului, acordă o deosebită atenție problemicii producerii, repartizării și utilizării venitului național. Este aceasta o expresie a caracterului profund științific și umanist al strategiei economice a P.C.R. al cărui scop suprem îl constituie ridicarea continuă și sistematică a bunăstării materiale și spirituale a tuturor membrilor societății, a întregii națiuni.

Posibilitățile de dezvoltare generală a țării, gradul de satisfacere a cerințelor oamenilor muncii, prosperitatea întregii societăți depind, în mod nemijlocit — așa cum deseori a subliniat **tovarășul Nicolae Ceaușescu** — de mărimea venitului național și de asigurarea unui raport just între fondul de acumulare și fondul de consum. Iată de ce, în preocuparea sa permanentă pentru ridicarea gradului de bunăstare materială și spirituală a poporului, partidul nostru a acționat cu consecvență pentru făurirea unei economii moderne, de înaltă eficiență, care să valorifice superior resursele materiale și umane ale țării, să asigure o puternică creștere a venitului național. În acest sens, prezentarea citorva date comparative ni se pare a fi deosebit de sugestivă. Astfel, producția industrială a țării noastre este, în anul 1984 de peste 100 ori mai mare decît în 1945. În această perioadă, producția industriei chimice a sporit de peste

IOAN TALPOȘ ■

(Continuare în pagina a III-a)

STUDENTIA DINCOLO DE AMFITEATRE

■ A FI ÎN FRUNTEA UNEI ASOCIAȚII ■ CASA UNIVERSITARILOR REDIVIVUS! ■

PANORAMIC STUDENTEESC

Manifestări dedicate centenarului Panait Istrati. La 15 octombrie s-a deschis în holul Universității expoziția organizată de același neobosit și pasionat bibliofil care este prof. dr. Ion Iliescu. Au conferențiat cu acest prilej despre viața și opera marelui scriitor de origine română prof. dr. Vasile Șerban și prof. dr. Ion Iliescu. Au prezentat lucrări în cadrul expoziției artistul plastic Vasile Pinteș, juristul Panait Stănescu-Belu și graficianul Ștefan Popa. Vineri, 2 noiembrie, tot la Universitate, s-a desfășurat un simpozion în cadrul căruia au fost prezentate comunicările „Panait Istrati, un scriitor militant” (conf. dr. Simion Mioc) și „Picaresc și aventură în proza lui Panait Istrati” (conf. dr. Corneliu Nistor). Merită toate laudele felul în care se arată propaganda vizuală la această dată în Facultatea de mecanică. Remarcabile sînt prin conținut și design gazetele comisiei profesionale (cu analize la zi și la obiect, critice, referitoare la responsabilii cu activitatea profesională din anii de studiu și la întrecerile „Fiecare A.S.C. — colectiv de educare prin muncă și pentru muncă a studenților”), „A propos” (o idee cu adevărat simpatică!), „Flash” (incisivă, depășind printr-un articol remarcabil — „7 păcate” — cadrul strict studentesc) etc.

● Politica porților închise câștigă, după șase secole de la domnia lui Filip cel Frumos (zis și Regele Porților Inchise), în Franța, tot mai mulți aderenți. Moda aceasta, printre altele, a cărei victime se numără pînă în momentul de față facultățile de Tehnologie chimică și de Electrotehnică, Universitatea (din cînd în cînd), a determinat apariția la Institutul de

medicină a următorului anuț: „Accesul studenților în institut va avea loc pe poarta de pe str. 13 Călărași”. Drumul la cursuri devine din ce în ce mai anevoios!...

● După ce generații de studenți au trecut prin facultate auzind (eventual) doar de existența unei Case a Universitarilor, iată că în ultima vreme se observă o reconsiderare a menirii acestei instituții (profilată pînă nu demult pe găzduirea de nunți și botezuri). De pe afișul încă

gronomic), lansarea volumului de eseuri „Romanul politic românesc” al criticului Marian Odangiu. La toate manifestările sînt invitați și studenții. Atunci cînd responsabilii bufetului Facultății de construcții nu vrea să-i servească pe studenții de la alte facultăți are și ea dreptatea ei. Adică de ce numai acest bufet este corespunzător aprovizionat, găsindu-se aici din cînd în cînd chiar Pepsi Cola sau ciocolată cu lapte? De ce în alte așezări „baruri” se găsesc doar napolitane,

pagal să-și cumpere! ● Comitetul căminului 17 C experimentează programarea pe calculator a studenților pentru serviciul de autogospodărire și astfel încă un mișc e pe cale de dispariție. Progresul tehnic se face simțit pînă și acolo unde e vorba de dat cu T-ul... ● Cursul cursurilor. Volumul al doilea al cursului de Chimie fizică, utilizat de studenții Facultății de tehnologie chimică în pregătirea examenului cu prof. dr. ing. P. Tribunescu, a ajuns la „cota” 150 (lei). Verificarea „Ai carte, ai parte” costă... ● Simbătă 3 noiembrie, o zi în care toamna ne-a răsfățat, stadionul „Politehnica” — cu noua sa pistă de tartan — a fost gazda tradiționalei festivități de deschidere a noului an sportiv universitar și de pregătire a tineretului pentru apărarea patriei.

Parte integrantă a generoasei competiții sportive naționale „Daciada”, mișcarea sportivă de masă a tineretului studios a debutat în aceste zile premergătoare forumului comuniștilor sub auspiciile succeselor și realizărilor ultimilor ani, expresie elocventă a condițiilor și grijii permanente de care se bucură tînăra generație în patria noastră.

Cu această ocazie tinerii sportivi studenți au adresat colegilor aflați în tribune un concludent îndemn pentru mișcare, pentru sănătate, întrecerile fiind deosebit de disputate și urmărite cu viu interes de public.

Și dacă echipa I.P.T. a dominat clar competiția masculină de handbal (24-4 cu I.A.T. și 23-9 cu I.M.T.) cucerind primul loc, în întrecerile atleților învingătorii au fost departajați doar la sutimi de secundă. Meciu cel mai aplaudat a fost finala fotbalistilor, unde, după ce echipa I.P.T. a condus la pauză cu 1-0, formația I.M.T. a reușit să relanseze jocul, câștigînd cu 5-1!

Dar iată și învingătorii: Eugenia Pașca (I.A.T., II) și Nicolae Balaci (I.M.T., II) — 100 m; Marinela Gheorghe (Chimie, II) — 500 m; Daniel Lupu (Mecanică, II) — 1000 m; Marcela Dulca (I.M.T., I) și Mihai Băcilă (Electrotehnică III) — lungime; echipa I.M.T. — fotbal; I.P.T. — handbal; I.M.T. — volei.

L.T.&K. ■

În atmosfera de fierbinte angajare a întregii tinerimi studioase în vederea întîmpinării Congresului al XIII-lea al Partidului Comunist Român cu noi succese în învățămînt, cercetare și producție, pentru transpunerea în viață a sarcinilor și indicațiilor date de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, cu ocazia deschiderii noului an școlar și universitar, în ziua de 25 octombrie s-au desfășurat lucrările Plenarei Consiliului U.A.S.C. din C.U.T., eveniment deosebit de important în viața studenților din centrul nostru universitar. În prim-planul dezbaterilor din cadrul plenarei s-a aflat „Proiectul de Directive ale Congresului al XIII-lea al Partidului Comunist Român cu privire la dezvoltarea economică-socială a României în cincinalul 1986-1990 și orientările de perspectivă pînă în anul 2000”. vorbitorii exprimîndu-și convingerea că se află în fața unui document de o excepțională valoare, a unui mobilizator și vizionar program de muncă, menit să ducă Româ-

nia pe noi culmi de cultură și civilizație, spre viitorul de aur la care istoria îi dă dreptul. Totodată, s-a reafirmat solemn adevărul deplin și entuziastă față de Hotărîrea Plenarei Comitetului Central al partidului din iunie 1984 cu privire la realizarea tovarășului Nicolae Ceaușescu la cel de-al XIII-lea Congres în funcția supremă de secretar general al Partidului Comunist Român.

Alte trei documente s-au mai aflat în atenția participanților la plenară: programul de activitate al Consiliului U.A.S.C. din Centrul Universitar Timișoara pe semestrul I al acestui an universitar, o analiză a rezultatelor obținute în anul universitar precedent în întrecerea „Fiecare A.S.C. — colectiv de educare prin muncă și pentru muncă a studenților” și raportul cu privire la preocuparea organelor și organizațiilor A.S.C. din C.U. Timișoara în direcția perfecționării continue și sporirii eficienței activității educative în cămine și cantine și de asistență socială a studenților.

timid (șapte acțiuni în octombrie, opt în noiembrie și șase în decembrie), se pot desprinde câteva activități ce merită un larg interes: „Omul de la început pînă azi” (suită de expuneri susținute de reputatul psiholog Eduard Pămîl), „Concert vocal-instrumental susținut de către Opera Română și Teatrul Național” (nici chiar așa!! — n.n.), „Agricultura românească pe noi coordonate ale dezvoltării” (simpozion organizat de Facultatea de a-

biseuții și apă îndulcită care simulează cafeaua? Atunci cînd însă aceeași responsabilă pune în vinzare cantități apreciable din aceste bunătăți pe ușa din dos, către persoane care n-au nici o legătură cu mediul universitar, ea intră în contradicție nu numai cu propria ei morală (întulă studenților) ● Ce mai vinde studentul „Papagal cu ușoare...” (deficiențe? inclinații? — problemă neelucidată din cauza unei rupturi în afiș) de vorbire” (cămin 15, camera 23). Cei care n-au pa-

PUNCTE DE VEDERE

Mirela Cârpanu a fost recent aleasă în funcția de președinte al Consiliului U.A.S.C. din Institutul agronomic.

Munca de răspundere ce și-a asumat-o presupune o înaltă exigență comunistă. Activitatea de asociație a atras-o din primul an de studiu. Rezultatele deosebit de bune la învățătură și în munca de asociație au făcut din Mirela o studentă îndrăgită deopotrivă de dascăli și colegi.

— Cum privești noua funcție cu care te-ai investit colegii și rolul pe care-l vei avea ca „lider” al studenților din institut?

— De la coordonarea activităților culturale din Centrul universitar la conducerea Consiliului U.A.S.C., organizație cu mai bine de 900 de studenți este o trecere ce necesită muncă mult mai complexă și mai dificilă. Am lăsat în urmă o activitate frumoasă, însă am abordat una mai rodnică, mai plină de satisfacții, o activitate închinată colegilor mei de amfiteatru.

Gîndindu-mă că sînt un exponent al studenților răspunderea ce o am

devine mult mai importantă. Voi încerca să conturez studentia într-o vîrstă a exuberanței și a tineretii, moment ce trebuie trăit la cote maxime.

— Te așteaptă o activitate legată direct de studenți. Ce planuri ai pentru îmbunătățirea muncii de asociație?

— Asociația din institut are multe de făcut. Trebuie să dezvoltăm responsabilitatea față de propria pregătire profesională a fiecărui student, față de tot ceea ce este nou în știință, mai ales în probleme de agricultură; aceasta vizează cercurile științifice, unde activitatea noastră se va intensifica. În curînd vom demonstra aportul nostru la procesul instructiv-educativ cu ocazia Conferinței Naționale a cercurilor studentești ce se desfășoară la Cluj-Napoca.

— Care ar fi caracteristica definitorie a activității în asociație legată de sporirea preocupărilor în direcția formării pentru muncă, în implicarea spiritului tineresc și de înaltă răspundere patriotică în realizarea omului nou?

— Direcția de lucru este dată de promovarea tot mai hotărîtă în rîndul studenților a principiilor și normelor eticii și echității socialiste. Agenda noastră cuprinde acțiuni profesional-științifice în învățămîntul politico-ideologic, informările politice, cercurile de dezbateri, manifestări culturale-educative, activități de pregătire pentru apărarea patriei, turistice și sportive. Toate acestea au rolul de a contribui la crearea unei atmosfere de puternică angajare a

studenților la îndeplinirea răspunderilor sociale, a sarcinilor majore ce-i revin tinerii generații.

— Care este elementul de fond care domină implicarea studenților în viața de asociație?

— Spiritul revoluționar, insuflarea unei atitudini profund angajate față de muncă și învățătură, orientarea către actualitatea economică națională. Astfel se va ajunge la o afirmare tot mai puternică a viitorilor specialiști ai agriculturii socialiste.

— Ce rol vor avea organizațiile A.S.C. din anii de studii, activiștii de bază ai asociației?

— Toți, împreună, vom acționa mai eficient pentru îmbunătățirea situației la învățătură, pentru reducerea numărului de absențe de orice fel, pentru o corelare mai strînsă cu activitatea de creație tehnic-științifică — aici mă gîndesc la o colaborare între dascăli și studenți. O direcție importantă a activității educative vizează formarea studenților în spiritul solidarității și prieteniei între toți tinerii ce studiază în Centrul universitar Timișoara. Vom elimina formalismul, dezbaterile abstracte, aride — pregătirea politică nefiind o însușire de principii și lozinci, ci un efort de înțelegere și asimilare a concepției partidului nostru privind opera de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate. Vom milita pentru o pondere tot mai însemnată în munca noastră a conducerii colective, odată cu răspunderea pentru îndeplinirea corectă a sarcinilor, pentru o ridicare a exigenței fiecărui membru al A.S.C. Competența, pregătirea, abnegația

celor aleși pentru a conduce și organiza munca în rîndul studenților constituie o urmare firească a măsurilor stabilite pentru îmbunătățirea activității din institut. Posedînd un stil adecvat, un spirit de disciplină, vom acționa pe baza încrederii acordate de colegii noștri, premiază esențială pentru participarea activă și efectivă la viața de organizație. Zimbetul studentului să fie omniprezent.

— Cum se pregătesc studenții pentru confruntările cultural-sportive ce se vor derula în acest an universitar?

— În spiritul politicii P.C.R., al respectului pentru istoria și cultura națională, noi, toți studenții din I.A.T. vom aborda atît F.A.C.S., cît și manifestările culturale-educative și artistice din cadrul Festivalului Național „Cîntarea României”; vom încerca să ridicăm nivelul artistic și ideologic al creației literar-artistice, vom afirma valori noi pe scena competiției. Studenții institutului vor fi concurenți — cu șanse mari — pentru cucerirea de multe premii și diplome, dînd astfel „complexului modern din Calea Aradului” ceea ce merită.

În funcție de rezultatele muncii noastre din acest semestru vom putea face aprecieri utile și vom ști cum să abordăm anul ce vine. Cu experiența cîștigată în urma unor luni de muncă intensă vom învăța să trăim ca tineri revoluționari pentru a crea un om nou, constructor al comunismului.

— Îți mulțumesc și-ți doresc tie și colegilor tăi de amfiteatre numai succese în acțiunile ce le veți întreprinde

ADRIAN IOANAȘ ■

PERSPECTIVA 2000

■ HOREA - SIMBOL AL LIBERTAȚII ȚĂRANIMII DE LA 1784 ■

(Urmare din pag. 1)

1000 de ori, cea a industriei construcțiilor de mașini de peste 400 de ori, iar cea a industriei metalurgice de peste 100 de ori. Și, ca o reflectare sintetică a acestor remarcabile progrese înregistrate în dezvoltarea industriei, aportul acestei ramuri de bază a economiei la creșterea venitului național a sporit de la 26,5 la sută în anul 1945 la 48,8 la sută în 1965 și la 63,3 la sută în anul 1984. Referindu-ne la agricultură, vom sublinia ca deosebit de semnificativ pentru amploarea dezvoltării acestei ramuri de bază a economiei noastre socialiste faptul că producția agricolă în anul 1984 este de 7 ori mai mare decât cea din anul 1945, că producția de cereale realizată în primii patru ani ai actualului cincinal este cu circa 2 milioane de tone mai mare decât media cincinalului trecut, iar producția de grâu și orz obținută în anul 1984 este cea mai mare din istoria României. Iar ca o expresie a interdependenței dinamice dintre dezvoltarea ramurilor economiei naționale și creșterea venitului național trebuie să consemnăm că, în acest an, venitul național este de 32 de ori mai mare decât în 1945, reflectându-se, astfel, și prin intermediul acestui indicator sintetic, dinamismul economiei noastre, faptul că România se situează, în continuare, printre puținele țări din lume a căror dezvoltare economică urmează o linie ascendentă și echilibrată. Pe această bază și ca urmare a justetei, consecvenței și realismului politicii partidului nostru privind îmbinarea țelurilor imediate cu cele de perspectivă ale societății a fost posibilă înfăptuirea unor ample programe de investiții în industrie, agricultură și celelalte sectoare ale economiei naționale (volumul investițiilor în 1984 este de 169 ori mai mare față de 1945) concomitent cu alocarea unor resurse sporite din venitul național pentru creșterea nivelului de trai al poporului.

Legătura organică dintre dezvoltarea economică, creșterea venitului național și a nivelului de trai se relevă cu prisosință și pe baza realizărilor actualului cincinal. Astfel, ca urmare a dezvoltării susținute a tuturor sectoarelor de activitate și a sporirii eficienței economice, venitul național va crește, pe întregul cincinal, într-un ritm mediu anual de 7,8 la sută. Acest ritm înalt a asigurat de fapt realizarea, în primii patru ani ai actualului cincinal, a unui volum de investiții de aproape 950 miliarde lei, materializat în punerea în funcțiune a 1.550 obiective economice importante. Iar în bilanțul acestor mari înfăptuiri ne este deosebit de plăcut să consemnăm că la loc de cinste se înscrie inaugurarea Canalului Dunăre-Marea Neagră, grandioasă ctitorie a Epocii Nicolae Ceaușescu la a cărei realizare și-au adus o importantă contribuție și studenții din centrul nostru universitar. În legătură cu ridicarea nivelului de trai, a calității vieții întregului popor, trebuie să relevăm că pe baza sporirii, în rit-

mul menționat, a venitului național, retribuiția medie nominală a crescut, în 1984, la 2.925 lei, față de 2.238 lei în 1980, ceea ce reprezintă o creștere de 30,7 la sută. În același timp, odată cu încheierea în luna august a acestui an a acțiunii de majorare a retribuiției și a unui indice de prețuri de 123,3 la sută în 1984 față de 1980 (inferior celui planificat, de 124,5 la sută) s-a asigurat o creștere a retribuiției medii reale de 6 la sută față de 5 la sută cât a fost planificat. Concomitent, prin majorarea de la 1 august 1984 a tuturor categoriilor de pensii și a menținerii stabilității prețurilor cu amănuntul se asigură, în medie, o creștere reală a acestora de circa 5 la sută. La acestea, trebuie să adăugăm faptul că în cei patru ani ai cincinalului actual, cheltuielile social-culturale ale statului însumează circa 340 miliarde lei, ceea ce înseamnă că pe o familie revin în 1984, 12.700 lei față de 10.440 lei în 1980. Desigur, trebuie să avem în vedere și cele

le de producție și majorarea corespunzătoare a valorii nou create, adică a venitului național. Rezultă de aici consecvența cu care partidul nostru urmărește valorificarea eficientă a întregului potențial uman și material al economiei, înfăptuirea, potrivit legii economice fundamentale a socialismului, a cerinței predominanței tendinței de devansare a creșterii fondului de înlocuire de către creșterea venitului național. Accentuarea rolului factorilor intensivi de sporire a venitului național vizează, potrivit prevederilor din proiectul de Directive, intensificarea laturilor calitative ale dezvoltării economice, sporirea mai puternică a productivității muncii sociale, valorificarea superioară a materiilor prime, combustibilului și a energiei, reducerea costurilor de producție în condițiile ridicării permanente a nivelului tehnic și calitativ al produselor și, ca un corolar al acestora, creșterea rentabilității în toate ramurile și

ponderii cheltuielilor materiale în produsul social, față de 60 la sută cât reprezintă acestea în prezent. Corespunzător acestor prevederi, în industria republicană cheltuielile materiale la 1000 de lei producție marfă urmează să se reducă cu peste 80 lei, iar corelat cu economisirea muncii vii cheltuielile totale se vor reduce cu 110 lei. Iar aceste aspecte vizează și reducerea cu 20 la sută a consumului de energie pe unitatea de venit național, precum și creșterea u 25-27 la sută a gradului de valorificare a materiilor prime, materialelor, combustibililor și energiei. În acest fel, pe seama preconizatei reduceri a ponderii cheltuielilor materiale în produsul social, se va asigura, pe întregul cincinal, un spor al venitului național de circa 145 miliarde lei, adică valoarea întregului venit național creat în economia noastră în anul 1965.

În vederea asigurării a 15 la sută din sporul de venit național prefigurată în proiectul de Directive, populația ocupată în economia națională va trebui să ajungă în 1990 la 11,5 milioane persoane, reprezentând 48 la sută din populația totală a țării. În acest scop se impune formarea profesională a unui număr de aproape 2 milioane persoane din care, 1.200 mii muncitori calificați, tehnicieni și maștri, 146 mii ingineri și alte cadre de specialiști cu studii superioare, îndeosebi pentru ramurile de bază - construcția de mașini, metalurgia, industria minieră, petrolieră, chimică, a materialelor de construcții - precum și 590 mii de persoane calificate pentru agricultură. Din totalul populației ocupate în economie, circa 73 la sută urmează să lucreze în ramurile neagricole și 27 la sută în agricultură, în condițiile îmbunătățirii structurii pe vârste a populației active în acest sector.

Conturând cu clarviziune imaginea României socialiste la sfârșitul acestui deceniu, nivelul principalilor indicatori ai dezvoltării economico-sociale în cincinalul 1986-1990, orientările și sarcinile vizând atingerea acestora, proiectul de Directive prefigurează, în același timp, dinamismul creșterii noastre până la sfârșitul acestui mileniu. Referindu-ne strict la venitul național trebuie să reținem că acesta urmează să sporească, în următorii 15 ani, de 2,3-2,6 ori față de anul 1965, ajungând în anul 2000, la 72-82 mii lei anual pe locuitor.

Faptul că venitul național constituie atât sursa fondului de acumulare, pe seama căruia urmează să se realizeze proiectata creștere a potențialului productiv al economiei, cât și sursa fondului de consum, destinat satisfacerii nevoilor de consum ale populației, ridică în fața fiecărui colectiv de oameni ai muncii, a noastră, a tuturor membrilor societății înalta responsabilitate socială a înfăptuirii exemplare a acestor mărețe și mobilizatoare sarcini, a acțiunii convergente pentru dezvoltarea în ritm susținut a patriei, pentru creșterea unei societăți socialiste moderne, multilateral dezvoltate.

Sporirea în ritm susținut a venitului național

700 de mii de apartamente date în folosință în această perioadă ca și extinderea și modernizarea bazei materiale a învățământului, îmbunătățirea asistenței medicale a populației, intensificarea activității politico-educative și a vieții cultural-artistice, toate fiind componente esențiale ale creșterii nivelului de trai și ale calității vieții poporului nostru.

Potrivit prevederilor din proiectul de Directive ale Congresului al XIII-lea al P.C.R., în cincinalul 1986-1990, prin sporirea și accentuarea caracterului intensiv al producției de bunuri materiale și a serviciilor și ca urmare a reducerii, în continuare, a ponderii cheltuielilor materiale în produsul social, venitul național va crește într-un ritm mediu anual de 7,6-8,3 la sută, fiind cu 44-49 la sută mai mare în 1990 față de planul anului 1985.

Ca reflectare a modului cel mai general al efectelor de ansamblu ale intensificării laturilor calitative ale dezvoltării noastre economice în viitorul cincinal, ale folosirii cu eficiență superioară a tuturor resurselor, creșterea proiectată a venitului național va devansa în 1990 față de planul anului 1985, cu 17 la sută sporirea produsului social, prevăzută a fi de 27-32 la sută. Analiza corelată a acestor date demonstrează orientarea profund științifică a politicii noastre economice în viitorul cincinal, în sensul valorificării efectelor pozitive ale unei susținute dezvoltări a industriei, agriculturii și a celorlalte ramuri ale economiei naționale și ale mutațiilor calitative în structura produsului social, privind diminuarea ponderii cheltuielilor materia-

sectoarele de activitate. Iar mobilizatoarele prevederi privind sporirea venitului național se bazează, într-o corelație logică, pe creșterea cu 61-65 la sută a producției nete industriale și cu 40-44 la sută a producției nete agricole, adică a ramurilor de bază ale economiei românești ce urmează să contribuie cu peste 80 la sută la creșterea venitului național.

Ca factor hotărâtor, cu acțiune dominantă și cu resurse nelimitate în creșterea totalului venitului național și mai ales a venitului național pe locuitor, productivitatea muncii sociale va trebui să sporească, în viitorul cincinal, în industrie, într-un ritm mediu anual de 10 la sută - asigurându-se dublarea acesteia în 1990 față de 1980, ca și în construcții, de altfel - în întreprinderile agricole de stat ritmul mediu anual va fi 6,5 la sută, 5,9 la sută în transportul auto și 4,8 la sută în transportul feroviar. Aceste importante prevederi își găsesc, fiecare, o temeinică fundamentare în proiectul de Directive, ce ar merita o discuție separată, astfel că, în cele de față ne vom mulțumi să semnalăm, sintetic, preponderența privind introducerea și generalizarea progresului tehnic, dar și a măsurilor vizând perfecționarea metodelor de organizare a producției și a muncii și a celor privitoare la ridicarea calificării personalului muncitor.

Creșterea în ritm susținut a venitului național pe seama sporirii productivității muncii sociale va fi amplificată pe calea economisirii muncii materializate, reflectată în prevederile cu privire la reducerea, în 1990, la 53 la sută a

rîndurile miliției de graniță și astfel se vor putea elibera de iobăgie. La indemnul lui Crișan se ține adunarea de la Mesteacăn, unde se decide plecarea spre Alba Iulia în vederea obținerii de arme. Atacarea țăranilor de către autoritățile locale în noaptea de 1 spre 2 noiembrie 1784 duce la izbucnirea cu putere

Eroica răscoală populară de la 1784

a răscoalei mai întâi în Țara Zarandului, iar apoi în întreaga Transilvanie.

Centrul mișcării s-a stabilit în munții Abrudului unde, la 4 noiembrie, în hotarul comunei Blăjeni, Horea ia jurământ țăranilor, adunați în număr mare, că vor lupta și nimici fără cruțare nobilimea. Țăranii sprijiniți de mîneri și de lucrători trec la acțiune. Sînt incendiate castelele și casele nobililor și ale altor oameni avari, sînt uciși mulți exploatare și uneltete lor. În mai multe comitate se alătură răscoalelor români iobagi maghiari și sași.

Dar în ajutorul nobilimii a venit armata imperială. Credința în „bunul împărat” s-a dovedit a fi iluzorie. Iosif al II-lea era dispus să realizeze reforme, dar se conducea după maxima: „Totul pentru popor, dar nimic prin popor”. Îmbunătățirea stării sușilor trebuia realizată de stat și nu prin acțiuni populare. De aceea el va trimite împotriva țăranilor răscoala armată.

Răscoala populară a fost înăbușită în singe iar conducătorii ei au fost frînți cu roata. Dar mișcarea eroică din 1784 a însușit speranțele de eliberare națională și socială a tuturor românilor, iar numele lui Horea a devenit simbolul voinței lor de emancipare politică. Idealurile de libertate și de dreptate socială pentru care la 1784, ca de atîtea ori de-a lungul istoriei, s-au ridicat înfrățiți țăranii români și de alte naționalități și-au găsit împlinirea în epoca luminoasă a socialismului.

1. Nicolae Ceaușescu, *România pe drumul construirii societății socialiste multilateral dezvoltate*, vol. 13, Editura politică, București, 1977, p. 519.

2. Ștefan Pascu, *Ce este Transilvania? Civilizația transilvană în cadrul civilizației românești*, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 1983, p. 105.

3. David Prodan, *Răscoala lui Horea*, Vol. I, Editura științifică și enciclopedică, București, 1979, p. 78.

(Urmare din pag. 1)

celorlalți iobagi își găsea expresia în numeroase memorii adresate autorităților, inclusiv împăratului dar și prin diferite forme de împotriviare violentă cum ar fi constituirea unor cete de haiduci, răzvrătiri locale și chiar răscoale.

Călătoriile împăratului în Banat și Transilvania, atitudinea binevoitoare față de iobagii români manifestată cu acest prilej, decretul și ordinea privind interzicerea abuzurilor nobiliare au adus schimbări importante în mentalitatea țăranimii care considera că nu mai e lăsată la discreția stăpînilor săi. „Stăpînii nu mai e sacrosanct, atotputernic, inatacabil. Și deasupra lui este o lege, o autoritate supremă, care se arată ocrotitoare, a împăratului”. În aceste împrejurări, patenta imperială din 31 ianuarie 1784, cu privire la conscrierea militară a satelor de la graniță a fost interpretată de țăranii în sensul că ea se referă la întreaga Transilvanie. Dorind să scape de iobăgie, țăranii se îndreaptă cu miile spre orașele unde se făceau înscrieri. Odată înscriși, țăranii se consideră liberi, își înfruntă stăpînii, trec la amenințări, la acțiune de violență chiar. Mulți țăranii înscriși cred că acum se va trece la împărțirea pămînturilor nobililor în favoarea lor, căci deveniseră soldați ai împăratului. Deși în cursul lunii august 1784 împăratul Iosif al II-lea sistează conscripția, agitațiile țăranilor continuă. Țăranii speră că se vor relua înscrierile în

PERSPECTIVA 2000

FACULTATEA DE CONSTRUCȚII - REALIZĂRI ÎN CINSTEA CONGRESULUI AL XIII-LEA AL P.C.R.

În cinstea Congresului al XIII-lea al Partidului Comunist Român

CERCETAREA ȘTIINȚIFICĂ STUDENTEASCĂ — în concordanță cu cerințele dezvoltării economico-sociale a țării

În concepția Partidului Comunist Român, a secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, învățământul de toate gradele constituie un principal factor de cultură și civilizație, contribuind la realizarea obiectivelor de dezvoltare social-economică a patriei atât prin formarea multilaterală a tineretului studios, în concordanță cu cerințele dinamice ale revoluției științifico-tehnice contemporane, cât și prin rezolvarea directă a unor teme de cercetare fundamentală și aplicativă din Planul național. În acest context, în cuvântarea rostită la marea Adunare populară din municipiul Timișoara cu prilejul deschiderii noului an de învățământ, tovarășul Nicolae Ceaușescu a subliniat deosebit de sugestiv că „Putem afirma, fără teama de a greși, că dacă nu am fi realizat aceste succese în învățământ, dacă nu am fi înfăptuit — așa putea spune — această revoluție în transformarea învățământului românesc, nu am fi putut obține nici celelalte realizări în dezvoltarea economico-socială a patriei. Tocmai pe baza învățământului modern, a cercetării, a științei, am putut realiza marile transformări revoluționare din România”.

Ne facem un titlu de mândrie din a releva că pentru noi, studenții timișoreni, cei care am trăit satisfacția și aleasa bucurie de a-l avea ca oaspete pe cel mai stimat și mai iubit fiu al țării, ilustrul și genialul cător al învățământului modern românesc, tovarășul Nicolae Ceaușescu, această înaltă apreciere cu privire la rolul și locul școlii în societatea noastră socialistă se constituie într-un puternic factor de mobilizare la depunerea unor eforturi tot mai intense spre a ne forma ca specialiști de nădejde ai diverselor domenii de activitate economico-socială, atât de strălucit prefigurate în Proiectul de Directive ale Congresului al XIII-lea al P.C.R. și marcate, în mod decisiv, de creșterea rolului științei și tehnologiei, de necesitatea participării tot mai hotărâte a cercetării științifice și tehnologice, a introducerii progresului tehnic la dezvoltarea forțelor de producție, a bazei tehnico-materiale a societății noastre, la înfăptuirea obiectivului fundamental al cincinalului 1986-1990.

Integrată în cadrul întrecerii „Fiecare asociație a studenților comuniști — colectiv de educare prin muncă și pentru muncă a studenților”, cercetarea științifică studentescă din centrul nostru universitar s-a materializat prin realizarea a 2.134 lucrări ce au fost prezentate în cadrul sesiunilor organizate la ni-

velul celor patru institute timișorene. Iar aceasta este expresia directă a creșterii gradului de cuprindere a studenților în cadrul cercurilor științifice, al colectivelor mixte de cercetare cadre didactice-studenți și al colectivelor mixte cu specialiști din producție, cercetare și proiectare. Dar, mai ales, realizările noastre vizează sporirea nivelului calitativ al activității de cercetare științifică, creșterea numărului de lucrări realizate pe bază de contracte — a căror valoare în centrul nostru universitar depășește 70 milioane lei — care evidențiază capacitatea studenților timișoreni de a se angaja cu competență în desfășurarea unei activități științifice în concordanță cu cerințele de dezvoltare economico-socială a țării.

Astfel, prin îndrumarea atentă și competență de care s-au bucurat studenții cercetători din partea cadrelor didactice și prin încredințarea unor sarcini concrete în cadrul colectivelor mixte, lucrările științifice studentesci au abordat aspecte esențiale privind folosirea în viitor a unor noi surse energetice neconvenționale, robotizarea proceselor de producție și asimilarea în fabricație a unor produse cu parametri tehnico-funcționali compatibili cu realizările de vîrf de pe plan mondial, privind producerea de cristale, obținerea unor noi soiuri de plante și rase de animale, perfecționarea mecanismului economico-financiar și creșterea eficienței economice a producției, referitoare la etiologia și combaterea unor boli ce afectează sănătatea oamenilor etc. În același timp, este deosebit de plăcut să consemnăm conlucrarea eficientă ce s-a realizat în ultimul an universitar între asociațiile studenților comuniști din centrul nostru universitar și organizațiile U.T.C. din întreprinderi, îndeosebi de la „Electrotimis”, „Electromotor”, întreprinderea mecanică și altele, conlucrare ce s-a finalizat în organizarea unor sesiuni științifice comune în cadrul cărora au fost prezentate lucrări izvorite din necesitățile unităților economice privind perfecționarea tehnologiilor de fabricație, a organizării producției și a muncii, referitoare la valorificarea superioară a resurselor naturale, produselor secundare și economisirea resurselor energetice, modelarea cibernetică a fenomenelor și proceselor tehnico-economice.

Realizările studenților timișoreni în domeniul activității de cercetare științifică reprezintă dovada concludentă a atenției de care se bucură în centrul nostru universitar această componentă de bază a

procesului integrării învățământului cu producția și cercetarea, a grijii organelor de învățământ, a cadrelor didactice pentru formarea noastră ca specialiști capabili să stăpînim cele mai înaintate tehnologii, să ne însușim tot ce a creat mai valoros geniul uman. Iar aceste rezultate se constituie ca o temeinică premisă pentru reprezentarea cu cinste a Centrului universitar Timișoara în cadrul tuturor secțiunilor celei de-a XVII-a Conferințe a cercurilor științifice studentesci care este dedicată apropiatului Congres al partidului nostru, eveniment cu profunde rezonanțe în conștiința națiunii române, a studențimii României socialiste. În acest context, în programul Conferinței a XVII-a a cercurilor științifice studentesci sînt înscrise peste 400 de lucrări elaborate de studenții timișoreni, din care 214 de la Institutul politehnic, 155 de la Universitate, 30 de la Institutul agronomic și 11 lucrări de la Institutul de medicină.

Timișoara universitară are cinstea de a găzdui, în perioada 9-11 noiembrie a.c. secțiunea cu profil economic, iar în perioada 30 noiembrie — 2 decembrie, secțiunea cu profil electric. La prima, studenții timișoreni vor participa cu 131 de lucrări, din care: 110 sînt elaborate de studenți de la Facultatea de științe economice, 20 de studenți de la Institutul politehnic și una aparține unui student medicinist, iar la cea de-a doua secțiune numărul lucrărilor timișorene va fi de 48. Iată deci o participare numeroasă (mai ales la profilul economic) care, sperăm, va fi încununată și de lauri reușite, a dobîndirii atât de rivnitelor premii. Aceleași îndreptățite speranțe la premiile Conferinței le nutrește și mesagerii cercetării științifice studentesci timișorene ce se vor deplasa la București, Iași, Cluj-Napoca, Tirgu Mureș, Petroșani și Sibiu. Va fi aceasta o întrecere tinerească, o întrecere între mințile iscoditoare, mereu în căutarea noului, o întrecere între studenții cercetători din toate centrele universitare ale țării, prinos de recunoștință pentru minunatele condiții de muncă și viață ce ne-au fost create prin grija partidului și a statului nostru, personal a tovarășului Nicolae Ceaușescu.

Tuturora le adresăm, prin intermediul revistei FORUM STUDENTESC, din partea Consiliului U.A.S.C. al Centrului universitar urarea de succes deplin și noi realizări viitoare. Și, pornind de aici, este o datorie de onoare pentru noi toți să înțelegem că, așa cum a subliniat tovarășul Nicolae Ceaușescu în cuvîntarea de la adunarea populară din municipiul Timișoara: „Cu adevărat revoluționar este numai cel care este permanent în căutarea noului, care este dornic să-l promoveze și în știință, și în cultură, și în agricultură, și în electronică, și în politică, practic în toate sectoarele”. Iar asociațiilor studenților comuniști le revine sarcina de a acționa neabătut pentru a determina în toate colectivele noastre studentesci o permanentă stare de emulație creatoare spre a descifra tainele științei, ale tehnicii, ale dezvoltării economico-sociale, fructificînd la maximum avantajul potrivit căruia cunoașterea umană nu are niciodată limite.

COSTIN PACOSTE
Șef de comisie în Consiliul U.A.S.C.
din Centrul Universitar Timișoara

Ștacheta valorii la o cotă cît mai înaltă

Anii ce au urmat Congresului al IX-lea al P.C.R. s-au constituit într-o perioadă fertilă, de profunde transformări în viața social-politică a țării. Învățământului de toate gradele i s-a acordat o atenție deosebită, punîndu-se accent pe formarea pentru muncă și viață a unei tinere generații bine pregătite profesional și politic. La nivelul învățământului superior s-au creat condiții favorabile dezvoltării unei puternice baze materiale, existînd în prezent condiții de studiu și muncă deosebite.

Desigur, nici Facultatea de construcții din Timișoara nu face excepție, iar în cadrul Catedrei de construcții metalice se desfășoară o activitate conectată pe deplin la actualele cerințe din domeniu.

Rep.: Stimată tovarășe profesor doctor inginer Ioan Munteanu, ca șef al Catedrei de construcții metalice vă rog să vă referiți la cele mai semnificative rezultate obținute de către colectivele catedrei în ultimii ani.

Prof. dr. ing. Ioan Munteanu: După 1965 ingineria de construcții a primit puternice imbalduri, iar cifra de investiții în domeniu a stimulat activitatea de cercetare-proiectare și asimilare în practică a gândirii tehnice românești. Astfel, crearea încă din 1974 a Centrului de calcul al Institutului politehnic „Traian Vuia” — la dotarea căruia Catedra de construcții metalice a participat direct — a condus la posibilitatea stabilirii unei active colaborări cu institute specializate din țară și străinătate. La București, Iași

ori la Sibiu, despre colectivele catedrei se fac doar aprecieri măgulitoare, iar în „Revista Construcțiilor” sau în „Studii de mecanică aplicată”, apar cu o bună ritmicitate articole și comunicări din partea catedrei. Peste hotare, realizările noastre sînt binecunoscute la Universitatea Tehnică din Gdansk (R.P. Polonă), Kosice (R.S. Cehoslovacă) sau la Universitatea tehnică din Surrey — Marea Britanie.

Nu mai în ultimii trei ani la edituri prestigioase din țară (Editura Academiei, Editura tehnică etc.) au fost publicate 7-8 lucrări de mecanica și stabilitatea structurilor, construcții metalice sau rezistența materialelor, fără a mai aminti nenumăratele publicații locale.

Festivalul național „Cîntarea României” a prilejuit afirmarea deplină a personalității unui entuziast colectiv de cadre didactice și studenți, premiul I obținut subliniind aportul în realizarea „Mașinii de haldat” (în imagine), un utilaj complex, de 120 m lungime, ce depozitează stericul sau cărbunele în halde, depozite de materiale, în cazul exploatarei la suprafață.

Studiul și proiectarea elementelor de construcții metalice, în vederea captării și exploatarei energiei eoliene, se înscrie în programul patronat de Consiliul Național pentru Știință și Tehnologie. Realizat în cadrul colectivului interdisciplinar coordonat de către tovarășul academician Ioan Anton, este tot mîndria cadrelor didactice de speciali-

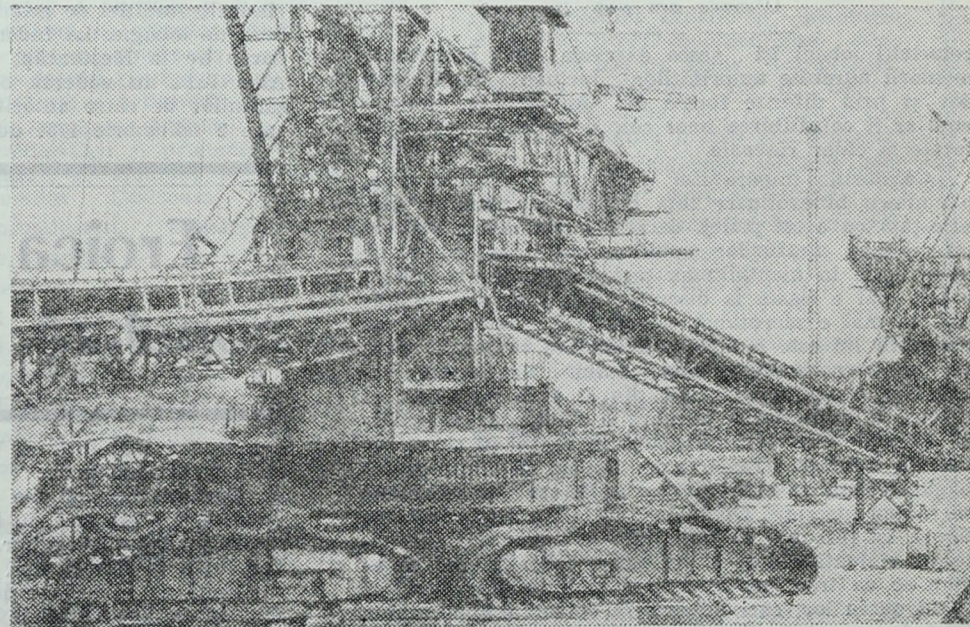
tate și a studenților Facultății de construcții.

Recent, a fost înaintat la București proiectul pentru „Tubulatură de gaze arse” necesar Centralei pe sisturi bituminoase de la Anina, iar partea de construcții metalice de la sistemul de micro-

hidrocentrale de la Topleț poartă, de asemenea, semnătura catedrei noastre.

În prezent beneficiem, și o pot afirma fără echivoc, de cele mai bune condiții pentru a desfășura o activitate la nivelul celor mai exigente cerințe; practic, nu ne rămîne decît să ridicăm permanent stacheta valorii, adoptînd o responsabilitate deosebită în pregătirea pentru muncă și viață a studenților.

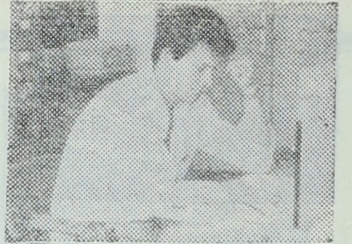
CIPRIAN ALIC

În imagine, mașina de haldat, un gigant, cu a cărei prezență sînt pe cale a se obișnui lucrătorii din exploatarea de cărbuni la suprafață.

EXIGENȚELE MUNCII A.S.C.

TREI CRITICI, TREI AUTOCRITICI, TREI ANGAJAMENTE...

În lumina procesului de integrare a învățământului cu cercetarea și producția e necesar să se acționeze cu toată fermitatea pentru asigurarea unui înalt conținut al activității instructive și politico-educative, de formare a unor specialiști cu temeinice cunoștințe profesionale, buni cetățeni și buni comuniști, valorificând totodată, la un nivel superior, aptitudinile de creație și cercetare ale cadrelor didactice și studenților.

Întrecerea studentească „Fiecare A.S.C. — colectiv de educare prin muncă și pentru muncă a studenților” prin atmosfera de competiție realizată în colectivele studențești, prin angajamentele asumate, trebuie să contribuie la o mai bună mobilizare a studenților la studiu ritmic, la aprofundarea cunoștințelor teoretice și practice.

La ora bilanțurilor ce se poate sublinia?

În domeniul activității profesionale au existat preocupări în sensul promovării unui învățământ activ, formativ, în strânsă concordanță cu cercetările științifice și tehnice cele mai recente, precum și cu cerințele economiei naționale. S-au depus eforturi pentru îmbunătățirea structurii programelor analitice, pentru legarea conținutului disciplinelor fundamentale de cele aplicative și pentru asigurarea ponderii caracterului formativ din conținutul prelegerilor și lucrărilor practice, în funcție de profilul institutelor. Cu toate acestea, în componența unora din programe au apărut încărcări cu date nesemnificative sau, în cadrul disciplinelor fundamentale, o insuficientă corelare între cunoștințele predate și specificul profesiei. S-a acordat multă atenție inițiativelor și acțiunilor de modernizare a procesului instructiv — lecții predate interdisciplinar și creșterea ponderii activităților desfășurate în clinici (I.M.T.), îmbunătățirea metodologiei de predare și examinare, încercări de stimula-

re a formelor dialogate de predare — seminarizare (Universitate), lecții demonstrative cu caracter formativ (Institutul Politehnic) — dar acestea nu au fost suficiente pentru a compensa alte curențe manifestate în domeniul activității profesionale. Deși majoritatea cadrelor didactice s-au preocupat cu simț de răspundere de propria activitate și de cea a studenților, rezultatele nu au fost pe măsura efortului

modul în care unele cadre didactice înțeleg să realizeze procesul de transmitere și de consolidare a cunoștințelor; deși asemenea aspecte au fost dezbătute, măsurile nu au fost finalizate, s-a acționat mereu în nota obișnuită care nu putea duce la un salt calitativ al rezultatelor profesionale. O cauză determinantă a acestei situații a fost de natură educativă și a rezultat dintr-o insuficiență argumenta-

mul total de studenți, exceptând Facultatea de Construcții, cu o prezentă remarcabilă de 64 la sută în acest domeniu. De asemenea, sub posibilități a fost angajarea studenților în desfășurarea activităților culturale-artistice, care au cuprins cifre modeste pentru majoritatea facultăților: în jurul valorii de 20 la sută din numărul total de studenți. Aceste cifre, care reflectă o stare de indiferență și sustragere de la asemenea activități, sînt îngrijorătoare, avînd în vedere faptul că în curînd vor avea loc fazele finale ale Festivalului Artei și Creației Studențești.

Din cele prezentate rezultă, deci, că trebuie să se pună un mai mare accent pe aspectele de conținut ale învățământului, de generalizare a experienței unor institute, să se analizeze și disciplinele care concură nemijlocit la formarea specialiștilor și mai ales să se realizeze corelarea acestora pentru a evita repetările, a elimina istorismele și balastul informativ și a coordona, într-o mai bună măsură, valorificarea lucrărilor științifice ale studenților, a proiectelor de diplomă ale absolvenților și a tezelor doctoranzilor, pentru realizarea planurilor de cercetare în conformitate cu rezolvarea unor probleme actuale de interes economic. În spiritul cuvîntării *tovarășului Nicolae Ceaușescu la Consfătuirea de lucru pe problemele muncii organizatorice și politico-educative*, din august 1983 de la Mangalia, întreaga activitate de perfecționare a învățământului trebuie să fie pătrunsă de ideea că, pe lângă atenția deosebită acordată pregătirii profesionale, tehnice și economice a tuturor studenților, incitarea să fie buni specialiști, trebuie, în același timp, să fie revoluționari, conform dezideratului formulat atît de clar de secretarul general al partidului și cu prilejul deschiderii noului an de învățământ.

F. S.

Fiecare A.S.C. — colectiv de educare prin muncă și pentru muncă a studenților

social și economic investit în acest scop. Astfel, fenomenul sesiunilor de restanțe rămîne în actualitate, promovarea studenților în sesiunile de examene din iarnă și vară fiind doar de 50—70 la sută din numărul total. În ansamblu, se constată un regres al cifrei de promovare în sesiunile de examene, cifra finală fiind de circa 93,5 la sută. Pornind de la acest parametru, C.U. Timișoara s-a clasat sub posibilități pe unul din locurile codăse, cu două locuri II obținute de facultățile de Agricultură și Construcții și un loc III pentru Facultatea de Electrotehnică. Cei mai scăzuți indici de promovabilitate i-au realizat I. A. T. și I. P. T., iar la polul opus s-a situat Facultatea de Stomatologie, cu un coeficient de promovabilitate de 75 la sută din numărul total de studenți, valoare cu mult sub procentul de 98 la sută obținut în anul universitar trecut.

Analizînd aspectele legate de rezultatele sesiunii, considerăm că ele sînt consecințe atît ale insuficienței preocupării a studenților de a-și îndeplini la timp și în bune condiții obligațiile didactice, dar și a unor deficiențe în

re în fața studenților a rolului învățământului superior de a realiza nu numai o pregătire pentru o profesie, dar și de a selecta pe cei capabili de a practica o anumită profesie, ce implică răspundere profesională, socială și politică. S-au constatat încă defecțiuni în activitățile desfășurate cu fiecare student, nu numai în cadru organizat, ci în relația cadru didactic—student, prin care se urmărea, în esență, educarea simțului de opinie, fermitate și decizie, ambiția de a deveni un bun specialist. De asemenea, au existat lipsuri în activitatea A.S.C. din punct de vedere al integrării activității profesionale ca parte esențială a muncii politico-educative a organizației de tineret, atît în cadrul adunărilor generale A.S.C., cît mai ales în activitatea din cîmine, în munca de la om la om.

Rezultate nesatisfăcătoare s-au obținut și la ceilalți indicatori de concurs în sfera activității cultural-sportive rezultatele au fost sub așteptări. Astfel, în programul acțiunilor sportive de masă au fost implicați în medie, pentru fiecare facultate, un procent de numai 40 la sută din numă-

Din analiza rezultatelor profesionale la nivelul facultăților, s-a constatat că Institutul Agronomic Timișoara, cu secțiile de Zootehnie și Medicină Veterinară și Institutul Politehnic Timișoara, cu Facultatea de tehnologie chimică și Facultatea de mecanică agricolă au înregistrat la sfîrșitul sesiunii de examene din vară un coeficient de promovabilitate foarte redus. În acest sens, am dorit să cunoaștem opinia unor factori responsabili de la comisiile profesionale ale facultăților respective.

Olimpia Marincea, vicepreședinte al Consiliului U.A.S.C. din Institutul Agronomic: „În sectorul nostru, sîntem permanent angajați în rezolvarea problemelor legate de procesul de pregătire profesională a studenților. Și am avut destule rezultate modeste obținute în cadrul întrecerii „Fiecare A.S.C. — colectiv de educare prin muncă și pentru muncă a studenților”, ne-au determinat să luăm o serie de măsuri pentru creșterea calitativă a nivelului profesional, măsuri concretizate printr-o mobilizare mai activă a studenților la o pregătire ritmică, continuă, pe tot parcursul anului universitar, prin prelungirea orarului bibliotecii, extinderea spațiilor rezervate studiului, prin creșterea rolului asistenței sociale în cîmine și cantină. Au fost o serie de curențe care au influențat negativ pregătirea studenților, ca: existența unor ore prea încărcate, neîncălzirea unor spații de învățămînt din S.D.E. special destinate pentru uz didactic, situație în care s-a recurs uneori la spații necorespunzătoare, alteleori orele s-au desfășurat în condiții în care nu au permis integrarea învățămîntului direct cu activitatea productivă din fermă. În primul rînd însă, a persistat o superficialitate, o stare de indiferență a unui număr mare de studenți în acumularea cunoștințelor necesare viitoarei profesii. În perspectivă, pentru remedierea situației preconizăm măsuri mai ample, care vizează creșterea eficienței A.S.C. în viața studenților, cunoașterea de către toți studenții a regulamentului, în special a reglementărilor aferente domeniului profesional, găsirea unor noi metode de stimulare a pregătirii profesionale, o propagandă vizuală adecvată, popularizarea frunțășilor la învățătură; cu alte cuvinte, apremiem această întrecere între organizațiile A.S.C. ca un excelent mijloc de formare și educare comunistă pentru muncă și viață a studenților”.

Lucian Bartalics, vicepreședinte al Consiliului A.S.C. din Facultatea de mecanică agricolă: „Sîntem, după cum se știe, o facultate mică, ceea ce oferă cadrelor didactice posibilitatea cunoașterii tuturor studenților, apropierii și atragerii acestora în procesul de formare a viitorului ingi-

ner mecanic agricol. Consiliul A.S.C. în strînsă colaborare cu cadrele didactice, sub directa îndrumare a organizației de partid din facultate, a depus un efort susținut pentru ridicarea gradului de pregătire profesională a studenților, pentru a-i determina să se prezinte la examene. S-au stabilit săptămînal ore de consultații pe parcursul anului universitar, iar în sesiune, zilnic. S-au luat măsuri în scopul îmbunătățirii condițiilor de studiu atît în facultate cît și la cîmin, prin asigurarea unui climat optim de învățat. Graficul de studiu individual a funcționat conform programării. Deficiențele înregistrate se reflectă prin rezultatele slabe obținute în urma sesiunii de examene din vară, în special la anii mici. S-a analizat cu simț de răspundere această

Trei opinii despre indicele de promovabilitate

situație și s-a ajuns la concluzia că o cauză majoră a rezultatelor nesatisfăcătoare obținute rezidă în faptul că la Facultatea de mecanică agricolă se înscriu candidați proaspeți absolvenți ai liceelor agro-industriale cu un nivel ceva mai scăzut de pregătire în raport cu candidații altor facultăți. Nu putem spune însă că un efort mai mare din partea studenților n-ar duce la ameliorarea rezultatelor. Dimpotrivă. La toate acestea se adaugă și o oarecare lipsă de experiență a Consiliului A.S.C. format în mare parte din membri noi, selectați din rîndul studenților din anii mici. Pentru viitor ne propunem mobilizarea exemplară a studenților, atît în domeniul activității profesionale cît și extraprofesionale, implicarea lor în număr cît mai mare în cadrul cercurilor științifice, de cercetare-proiectare, participarea studenților la concursurile profesional-științifice și în final obținerea unui loc frunțas în întrecerea „Fiecare A.S.C. — colectiv de educare prin muncă și pentru muncă a studenților”.

Liliana Culică, vicepreședinte al Consiliului A.S.C. din Facultatea de tehnologie chimică: „Prin profilul ei, Facultatea de tehnologie chimică, constituie un domeniu de largă aplicabilitate prac-

tică, o mare investiție de inteligență și bineînțeles, un sector de permanentă actualitate. De cîțiva ani înregistrăm o îngrijorătoare scădere calitativă a pregătirii profesionale a studenților, ilustrată și de rezultatele slabe obținute. Cum e și normal, singurul inovat de a nu trece un examen, ori cît de greu ar fi și la orice materie, rămîne, evident, studentul. Deși orele sînt echilibrate și există timp suficient pentru studiu, se învață mai mult în presesiune și sesiune. Ori, asimilînd materia în salturi, forțat, într-o perioadă scurtă de timp, nu se creează condițiile optime necesare desăvîrșirii profesionale. Studenții au avut de rezolvat o serie de probleme legate de procurarea unor cursuri, unii au adoptat o atitudine incorectă, neparticipînd la orele de curs și laborator și a fost necesar să facă recuperări în presesiune. Asemenea cazuri au fost discutate în plenaryle A.S.C. și în consiliul profesional, luîndu-se măsuri disciplinare corespunzătoare. Ca o manieră de stimulare profesională s-a încercat cu succes aplicarea unei metode de cointerensare materială, studenții frunțași la învățătură beneficiînd de o cazare mai avantajoasă în contextul scăderii numerice a absolvenților la sfîrșitul anului universitar. În sesiune, în clădirea nouă a Facultății de tehnologie chimică s-au pus la dispoziția studenților săli suplimentare de studiu, singura excepție constituînd-o situația cîminului 21 C., unde spațiul aferent studiului este insuficient. O sală de lectură distribuită cîminului 21 C. al Facultății de tehnologie chimică a trecut, într-o conjunctură nefavorabilă, cîminului 22 C. al Facultății de construcții, iar anul acesta nu ni s-a restituit, deși numărul de studenți cazate a crescut. Ținînd cont de disponibilitățile noastre, de situația concretă existentă, pot afirma categoric că, printr-o mobilizare generală, manifestînd un spirit crescut de responsabilitate comunistă, vom parcurge acest moment delicat și vom deveni o facultate respectată pentru rezultatele profesionale acumulate”.

☆

Avînd în vedere faptul că situațiile relatate nu sînt singulare, întîmplătoare, ci persistă de cîțiva ani, ca o sumă a unei lipse de responsabilitate și de implicare a studenților în domeniul activității profesionale, oare mai putem accepta aceste discuții ca fiind suficiente pentru justificarea rezultatelor necorespunzătoare?

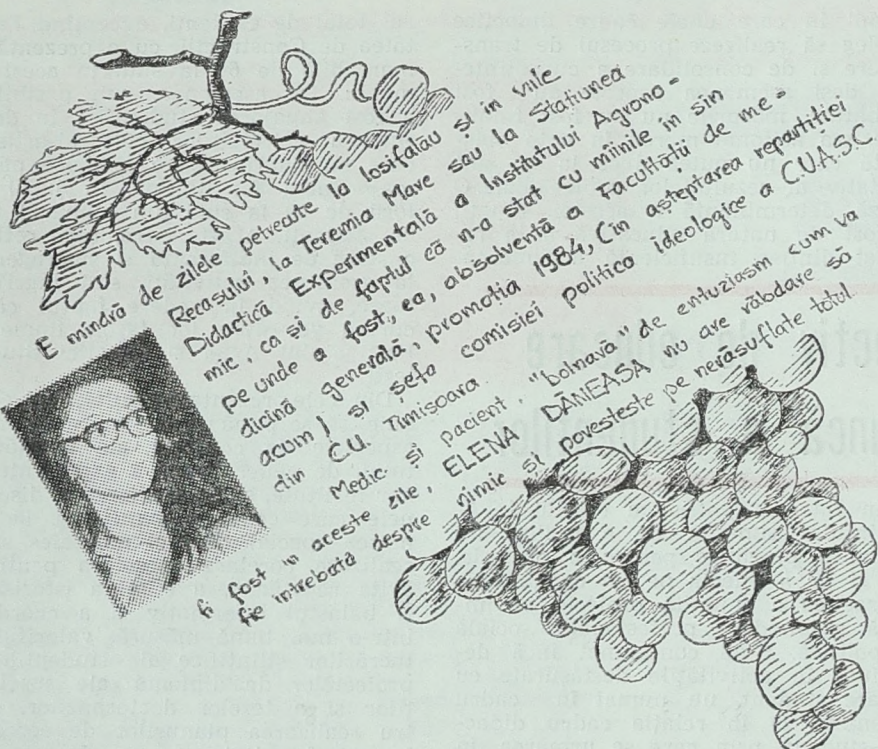
Ce măsuri se recomandă pentru viitor? Sînt întrebări la care trebuie să mediteze nu numai factorii de răspundere.

GERLINDE POLEN
GABRIEL BAULESCU

SESIUNEA RECOLTEI

INCONVENIENTELE PLOII ■ „GLUMA” INGINERULUI AGRONOM ■

IOSIFĂLAU, 17-22 SEPTEMBRIE

Pentru cele 84 de studențe mediciniste din anul I acestea sînt primele zile de școală; o școală a muncii și vieții în colectiv, a educației prin muncă și pentru muncă. Aici se vor cunoaște și se vor împrieteni, înainte chiar de a ști în ce serii sau grupe sînt repartizate, înainte de a se fi așezat orarul și de a afla care sînt cadrele didactice cu care vor studia în acest an. Aici, la Iosifalău — loc de care se vor lega primele lor amintiri de studenție — fetele sînt primite cu drag de conducerea I.A.S.-ului. Urmează cazarea și apoi prelucrarea normelor de protecție a muncii, specifice activității pe care o vor desfășura. Cu grijă aproape părintească, tovarășul director Aurelian Iovan le dă sfaturi despre comportamentul necesar pe perioada de două săptămîni cît vor rămîne aici. Imediat după masa de prînz ne imbarcăm în cele două remorci care ne transportă în cîmp pentru... încălzire, la cules de porumb. Pînă seara mai prindem vreo trei ore de lucru în această zi de acomodare.

În zilele următoare lucrez, mă odihnesc, mînjic împreună cu ele, colegele mele tinere, pe care le cunosc și cu care mă împrietenesc aici. Învățăm împreună ca, odată ajunse la capătul rîndului, să nu ne oprim, ci să pornim în ajutorul celor care încă n-au terminat lucrul, învățăm să ne înghesuim pe banchetele din remorcă astfel încît să nu rămînă nimeni în picioare în timpul transportului, învățăm să împărțim echitabil lubențele pe care ni le trimite în fiecare zi conducerea I.A.S.-ului. Și, poartă lucrul cel mai important, învățăm să ne bucurăm de odihna care urmează unei zile de muncă, să fim mîndre de noi, cele cu sentimentul datoriei împlinite, seara cînd revenim la dormitoare. Și atunci vorbim; vorbim despre profesia noastră, despre examenul lor de admitere din vară, despre materiile și cursurile care le așteaptă, despre sport și despre... prietenie. Seara fetele mă asaltează cu întrebări și-mi este parcă și puțin frică să nu greșesc cumva, să nu scad ceva din candoarea cu care mă înconjoară. Le spun că am să scriu despre ele, despre modul cum își desfășoară munca; și îmi cer scuze acum că n-am să pot ilustra reportajul cu 84 de nume, iar a da mai puține, înseamnă să nedreptățesc pe celelalte.

Directorul I.A.S.-ului consideră că această este seria de studențe cu cea mai bună comportare din cîte au lucrat aici începînd cu anul 1977, iar bilanțul dintre realizări și cheltuieli în prima săptămîină o dovedește din plin.

Spre sfîrșitul săptămîinii organizăm o seară cultural-distractivă în curtea din fața dormitoarelor, o seară în care fiecare este și actor și spectator. Muzică, dans, concurs de anecdote, scenete improvizate și un grup vocal (închegat într-o oră), care cîntă pe melodii populare din toate zonele țării.

„Foale verde de dudău
Bine-i la Iosifalău.
C-am venit de-o săptămîină
Și-am rămfne înc-o lună”.

RECAȘ, 24-28 SEPTEMBRIE

A plouat încontinuu de luni la amiază pînă marți seara, obligîndu-ne să rămînem adăpostiți și să amînăm începerea lucrului. Se citește, se croșetează, se joacă table, cărți. Însă cei mai mulți din-

sistem tineri și sîntem puternici. La plecare, la ora 7 și jumătate, se pornește ploaia care ne amenințase toată ziua, astfel că ajungem destul de uzi la dormitoare. Mîncarea, ca și la prînz, este bună, iar pîinea e foarte proaspătă. După cină nu se pleacă imediat în dormitoare, majoritatea rămîn în sala de mese și discută. Despre visele și năzuințele tinerilor și forța pe care tineretul o reprezintă, despre o estetică a comportamentului uman.

Joi, 27 septembrie, cînd începe să se lumineze, plec înainte de a mai apuca să-mi iau rămas bun de la cei 125 studenți medicinști și ajung la ferma viticolă nr. 5. Îi găsesc adunați pe platou, pe punctul de a pleca la lucru, pe cei 96 studenți de la Filologie, anii I și II; sînt 80 de fete și 16 băieți. Tot în această dimineață a sosit o delegație de cadre didactice de la respectiva facultate, aflată în activitate de îndrumare și control în campania agricolă. Șeful fermei, ing. Aurel Ciorică își exprimă nemulțumirea pentru modul cum s-a lucrat în ziua precedentă: se stabilise norma de 15 coșuri de struguri pe zi, normă pe care nici un student n-o realizase. Cauzele acestei nerealizări? Șeful fermei le pune exclusiv pe seama dezinteresului studenților față de lucru. Studenții explică situația prin doi factori principali: lipsa de struguri și timpul nefavorabil. Mă hotărăsc să încerc a descifra adevărul

răspund în cor. Și norma este stabilită injust. Dacă a fost și utilă pentru studenți această practică? Desigur, mi se răspunde, am văzut ce înseamnă cu adevărat munca, am învățat că putem fi în acest fel de folos țării. Printre studenții cu comportare exemplară se numără și: Camelia Pavel, Crista Baltzer, Bettina Gros, ca și două dintre membrele ansamblului „Doina Timișului”, Sorina Popovici și Monica Jurca.

Vineri dimineața pornesc spre ferma nr. 2, unde am aflat că lucrează studențele din anii I Filologie, II și III Fizică. La plecare îl întilnesc pe inginerul Ciorică și-l întreb, din mers, dacă azi își va ține promisiunea. Îmi răspunde, tot din mers, că... a glumit! Mă întristează această înțelegere a lucrurilor. Explicațiile ar fi de prisos. Vorba ceea: veni, vidi.

Reușesc să nimeresc la ferma nr. 2. Îi găsesc pe studenți deja la lucru, ocazie cu care constat că înțelegerea dintre ei și beneficiari este deplină. Inginerul Gheorghe Iova are cuvinte de laudă pentru studenți și își exprimă dorința de a continua colaborarea și în anii viitori. Studențele au într-adevăr mai mult spor la cules, bene se umele văzînd cu ochii, iar cadrele didactice îi ajută destul de mult. Constat însă că aici via este mai bogată în struguri — se culeg struguri de masă — și, deși rezultatele sînt deosebite de cele ale celor de la ferma nr. 4, totuși nu se poate afirma că aceștia din urmă ar fi fost mai puțin harnici.

O situație aparte înfîlînită la ferma nr. 2: aici lucrează tot la cîmp studenții nu numai cadrele didactice, dar și șeful fermei care nu se sfîșește să dea o mîna de ajutor! Răsfoiesc caietul cu frunziși în muncă și notez: Rodica Iovan, Deleanu, Derban, Pető Kardoș (toate de la Fizică) și Nistor, Subi, Neiss, Stengel, Mogoș, Oală, Hrubî (de la Filologie).

STAȚIUNEA DIDACTICĂ EXPERIMENTALĂ A INSTITUTULUI AGRONOMIC, 29 SEPTEMBRIE

La S.D.E. se lucrează în grupuri mici, de aproximativ 10-12 studenți. Trece pe lingă o grupă care treieră manual plante medicinale pentru a obține esențele pentru care institutul a încheiat contract. Mă hotărăsc să rămîn azi cu cei ce lucrează pe cîmpul experimental al disciplinei de Genetică unde se execută următoarele operații: recoltat manual al culturilor comparative de concurs la porumb, calcularea randamentului, a umidității, impachetarea materialului semînțier pentru anul viitor. Într-o pauză, îl cunosc pe studentul Lucian Toduț, secretarul A.S.C. din anul IV Agricultură și schimbăm niște impresii despre modul de desfășurare a învățămîntului politic A.S.C. la facultatea respectivă. Îmi promit să merg mai des în vizite de îndrumare a activității politico-ideologice.

Îi întreb ce înseamnă practica agricolă pentru ei, ca studenți agronomi. Răspuns: o muncă utilă pentru desăvîrșirea proiectului de diplomă.

Vor mai pune mina să lucreze efectiv, atunci cînd vor deveni ingineri sau se vor mulțumi să-i îndemne pe studenții să se grăbească? Răspunsul este cu risete, veselie. Le mai povestesc și eu cîte ceva din cele văzute în această toamnă. Acum ei au un exemplu minunat în mijlocul lor: tovarășa șef de lucrări dr. ing. Galilea Butnaru. Cădem de acord că ar fi bine să se predea la I.A.T. un curs de știința conducerii în agricultură.

Ce mi-a rămas din această toamnă? Mi-au rămas mîinile cu blazonul muncii întipărit în ele.

O diplomă desenată de fetele din Iosifalău și decernată „Celei mai sufletiste”.

Dar cel mai mult mă bucur că mi-au rămas ei, sutele de prieteni care s-au întors din sesiunea recoltei cu sentimentul împlinirii unei datorii de onoare, acei studenți care au înțeles că a depăși slăbiciunile propriului corp, a învinge oboseala chiar în condiții de ploaie și frig, a fi atunci și acolo, reprezentă un mod de a-ți exprima opțiunea politică.

ELENA DANEASA ■

Toamna cu prieteni

Pentru fotoreporterul nostru Adrian Ioanăș publicarea acestei fotografii ar putea însemna repunerea în „drepturile” de autor al instantaneelor din campania agricolă apărute în „Viața studentească” din 31 octombrie a.c. și semnate Emil Cojocaru... Lui A. Ioanăș îi aparțin și ilustrațiile la Marea Sesiune a Recoltei din următoarele pagini ale revistei.

tre studenți au venit „nepregătiți” pentru... tabără și tot privesc afară așteptînd să se oprească ploaia. La ferma viticolă nr. 4 cazarea și masa sînt într-adevăr excelente: dormitoare curate, pături noi, spălătoare cu apă caldă!

În sfîrșit, miercuri dimineața se face timp frumos și pornim spre parcela pe care vom lucra azi. Frunzele din vie sînt încă pline de apă, iar pămîntul se lipește de cizme, făcîndu-le mai grele. Studenții sînt repartizați cîte doi la un rînd de vie, iar eu îmi caut repede o colegă de echipă care promite să-mi dea tot concursul pentru a cîștiga întrecerea ce se inițiază. La capătul zilei de lucru se vor desemna „coșgeterii”. Struguri sînt destul de puțini pe această parcelă; aflăm că astă-vară a căzut grindina. Din cînd în cînd, ne oprim și ne „descălțăm” noroiul de pe cizme, apoi continuăm culesul. Ne obișnuim repede cu mîncile ude, ne și încălzim de efort. La amiază avem două ore pauză, apoi ne întorcem la lucru. Drumurile cu coșul plin pînă la benă ni se par tot mai lungi, din cînd în cînd mai lunecăm, dar nimeni nu se plînge. Sîntem sănătoși,

despre nemulțumirea reciprocă ce există la ferma nr. 5 și îi anunț pe toți cei prezenți că ar fi bine să stabilim norma... experimental, adică să lucrăm o zi atît de repede cît omenește este posibil. Din păcate, la amiază se pornește iarăși PLOAIA și nu putem relua munca pînă seara. Pînă la amiază reușisem să culegem în medie cîte 5 coșuri de fiecare, deci dacă n-ar fi plouat s-ar fi putut ajunge la zece coșuri, nu mai mult. Tovarășul ing. Ciorică este de-a dreptul furios, spune că la celelalte ferme s-a cules mai mult în această zi. Îi invit atunci să stabilească dînsul norma, tot experimental, și îl asigur că în acest caz toți studenții o vor realiza. Să cronometrăm măcar timpul de umplere a unui coș. Pe moment acceptă propunerea, dar desigur pentru a doua zi.

Întilnesc cu plăcere la ferma nr. 5 mulți studenți activiști de asociație: Corina Roman, președinta C.A.S.C. de la Facultatea de filologie, Nelu Macrea, cel care s-a dovedit a fi cel mai harnic student de azi, membrii de partid Maria Milos, Ștefania Dirțu, Călina Gherga, Eugenia Tănase îi întreb ce nu le-a plăcut în această practică agricolă. PLOAIA.

SESIUNEA RECOLTEI

■ LA I.A.T. - PRACTICA AGRICOLĂ = ȘCOALA, ÎN ORICE ANOTIMP ■

La sediul I.A.S. Cenei e liniște. Directorul întreprinderii e pe teren și, pînă va sosi, sîntem rugați să așteptăm. Ceea ce nu facem, preferînd să vizităm dormitoare și cantina de peste drum, unde au fost cazați o parte din studenți. „Îi căutați pe studenți? Au plecat azi de dimineață...” Și femeia continuă să măture camerele. „Nu pot să zic nimic de rău despre ei. Băieți tare buni...”

A sosit și directorul. A aflat de plecarea neașteptată a unora dintre studenții cu care a lucrat (Ferma 3 și Ferma 8) și e cam supărat. „Noi le-am dat norme pentru două săptămîni. O parte au terminat, dar cadrele didactice au hotărît să rămînă și ei pentru a-i ajuta pe ceilalți. Se pare însă că studenții au trecut peste această hotărîre”. Mai mult nu se poate afla deocamdată.

Insistăm să-i vedem pe studenții aflați încă la lucru în această penul-

timă zi a seriei (vineri, 12 octombrie) și tovarășul Zeno Tulpan se oferă să ne conducă la ferma 6, „Proletarul”, unde s-a lucrat „tare” în aceste zile (ca și la ferma 5, dealtfel) și un-

de studenți din seria trecută au făcut treabă serioasă pe aici (1.591 tone porumb depănușat, prefirat și încărcat, adică mai bine de 87.000 lei), nelăsînd vreo speranță „urmașilor”

Gestul directorului de I.A.S.

de „avem băieți foarte buni”. Pe drum, care s-a dovedit în cele din urmă mai lung decît ne asigurase în prealabil directorul I.A.S.-ului, om obișnuit cu străbătutul distanțelor dintre ferme, aflăm că cei aproape 200

lor. Urmași la propriu și la figurat, căci celor din anii IV și V E.T.C. le-au succedat anii I și II ai aceleiași secții de la Facultatea de electrotehnică. Iar după plecarea lor, urmau să vină 200 de studenți de la Mecanică. Tovarășul Tulpan e, în general, mulțumit de activitatea depusă de studenții de la Electro: „I.A.S.-ul s-a îngrijit în acest an ca mîncarea și cazarea să satisfacă nevoile firești de confort ale studenților, sursa unor discuții din anii trecuți”.

Intr-adevăr, la ferma 6 dormitoare sunt curate, sala de mese îi așteaptă pe cei din cîmp (vom afla ulterior că azi e o excepție și că, de fapt, prînzul s-a servit pînă acum la locul de muncă, drept urmare a cererii studenților de a nu mai pierde timpul cu deplasarea la fermă, în vederea realizării normei într-un timp mai scurt; și cei șapte studenți care au apărut deja confirmă cele auzite).

Optimismul studențesc funcționează ireproșabil. Și nu poate fi decît de bun augur, căci subiecții noștri sînt... boboci!

„Mă bucur pentru că această muncă — de la începutul facultății — es-

te un bun prilej de a ne dovedi hărnicia”, ne spune Daniel Dinescu. „Duminică am lucrat cu spor și pe ploale”, adaugă Daniel Faur. Mircea Babaița ne răspunde laconic la o întrebare despre timpul liber: „Noi nu ne permitem decît o odihnă activă; nu uităm că sîntem în campanie!”.

Hans Furman este un student care vorbește frumos, dar ceilalți ne asigură că știe să și muncească din greu. Dealtfel, aflăm despre acesta că, doar cu puține zile înainte, a fost ales în funcția de secretar A.S.C. al anului I E.T.C.

Ceva mai încolo îi găsim pe ceilalți colegi ai lor, pierduți printre grămezile de știuleți. Pierduți, ni se pare doar nouă a fi, însă tovarășul asistent Traian Ceaușu știe cu precizie matematică unde se află elementele mulțimii sale: „Horescu, vino puțin încoace! Eu interviuri nu am dat niciodată, am lăsat să vorbească doar faptele”.

Insistăm, totuși, pentru cîteva nume... „Toți au lucrat foarte bine, sînt harnici. Firește, cîțiva s-au remarcat: Hans Furman, Dan Horescu... Și conducerea fermei este mulțumită de studenții noștri”.

Cum relația studenți — cadre didactice — conducere I.A.S. pare să funcționeze pe deplin, vom merge mai departe.

La întoarcere, directorul I.A.S.-ului, tovarășul Zeno Tulpan oprește mașina pentru a culege cîțiva știuleți de porumb împrăștiati pe drum; probabil dintr-un autocamion. Gest zum au am văzut multe...

SORINA SOPA ■
VASILICA ANCUȚA ■

Natură (în aparență) statică cu remorcă, porumb și studenți ai Facultății de Electrotehnică.

Marea majoritate a studenților își desfășoară practica agricolă culegînd struguri, depănușînd porumb, recoltînd cartofii etc.

Nu se întîmplă însă același lucru și cu studenții de la Facultatea de agronomie. Pentru aceștia strîngerea și punerea la adăpost a roadelor toamnei înseamnă ceva mai mult decît un act patriotic; înseamnă însăși instruirea lor pentru munca din agricultură, pentru obținerea de recolte cît mai mari, avînd în vedere profesiunea pe care și-au

cum, o imagine despre modul cum trebuie să lucreze în viitor.

Pe lîngă munca de strîngere a recoltei, studenții iau parte și la alte lucrări: astfel, toate operațiunile mecanice din S.D.E. sînt efectuate cu utilajele disciplinei Tractoare și mașini agricole. De asemenea, studenții anului III participă, prin rotație, la tratarea chimică a semințelor, sub direcția îndrumare a cadrelor de la disciplina de Protecție a plantelor.

Practica studenților agronomi

ales-o. De remarcat că aici munca se desfășoară pe ani de studiu: anii I și II participă la strînsul recoltei din cultura mare, iar anul III ia parte la lucrările din sectorul horticol; majoritatea studenților din ultimul an se află în diverse ferme din județ, unde participă, ca ajutoari de șefi de fermă, la toate lucrările agricole de toamnă.

Anii I-III deci își desfășoară activitatea în cadrul Stațiunii didactice și experimentale. Pentru fiecare tip de lucrare sînt informați asupra tuturor parametrilor culturilor. De exemplu, la porumb li se prezintă hibridii folosiți și tehnologia aplicată, pînă la cele mai mici amănunte. La sfîrșit are loc de fiecare dată analiza comparativă a producțiilor realizate cu cele planificate. În acest fel, studenții pot efectua aprecieri critice asupra lucrărilor, soiurilor, făcîndu-și, de pe a-

Pe lîngă acomodarea cu procesul de producție, practica desfășurată de către studenții agronomi le servește acestora și la modul de a lucra cu oamenii. Este aceasta o inițiere în toate tainele meseriei care, orice s-ar spune, nu se pot „prinde” din amfiteatru.

Dincolo de toate, există încă un aspect important al acestei activități: trecînd prin toate fazele tehnologice ale producției agricole, studentul trece, practic, prin mare parte din materia necesară la unele examene. Are loc astfel, o strînsă legătură a pregătirii teoretice cu cea practică, relațiile dintre acestea fiind insurmontabile.

Este vorba, așadar, de o practică avînd valoare de școală în orice anotimp, valoare care ar trebui apreciată ca atare și nu numai ca o obligație profesională. (Cum se mai întîmplă uneori).

MARIAN DRAGHICI ■

Coșul pe jumătate plin e mai ușor de ridicat.

Recaș și Iosifalău: „Al treilea val“

Dintre cele 12 ferme ale I.A.S. Recaş, Ferma 4 e parcă cea mai însoțită, binecuvântată și de veselie lor irezistibilă. Sint studenți în anul I Matematică-Fizică (decă prima lor „sesiune“, una blindă și fără emoții, se derulează acum în vile Recășului), anul II Matematică-Informatică și anul III Matematică-Fizică, în total 120 de fete și băieți deloc timorați, ba dimpotrivă, hârniciuți, cum aveam să-i cunosc în ziua aceea superbă de toamnă când i-am găsit culgind struguri cu aerul că fac lucrul cel mai firesc din lume...

„Haideti, dragilor, haideti!“ Glasul Veronicăi Duma e cald, părintesc. Numai că prea s-a obișnuit să-și îndemne astfel „copiii“, „pe ăștia, pe ăi din seria trecută și de anul trecut...“ S-au obișnuit și ei să întrebă: „Unde luăm rind?“ după ce au ajuns la capăt (și, totodată, la un început). Tanti Veronica e aici reprezentanta fermei, un fel de C.T.C. ad-hoc, dar e și „șeful“ spre care se îndreaptă uneori năduful fetelor când rindurile pe care le-au cules n-au fost prea bogate. „Lucrează bine fetele astea, dar așa e soiul ăsta, ca-

dară... Nu putem să le dăm rinduri numai unde vor ele, doar trebuie cules tot... Da' nu mă scrieți...“

Până la ora aceasta, 11.30, recordmenele zilei sint cuplurile Maria Iancu - Liliana Părăsiște (III MF) și Manuela Radovan - Iconomia Grigorevici (III MF), cu câte 11 coșuri. O scurtă pauză se impune. Gestul „bătelesc“ al aprinderii unei țigări („dacă ar afla mama, săraca!“), răspunsuri circumspecte la niște întrebări la fel de prudente: „Muncim cu plăcere, asta e tot. Uneori uităm să mai și fumezi...“ Și confesiunea: „Seara facem și discotecă. Se ocupă băieții noștri, tovarășii băieți care sint la ferma 3. Gata! Unde mai luăm rind?“

Tovarășul lector dr. Gheorghe Bocșan: „Umblă foarte mult fetele. Noroc că sint ele vioale... Conducerea fermei spune că aceasta e o zonă mai săracă, dar după cum merg lucrurile fetele își vor depăși și azi norma, așa cum au făcut-o zilnic, acoperind astfel cheltuielile pentru masă. E normal, mai apar și opinii diferite, dar ele se rezolvă dacă părțile implicate sint rezonabile. Și încă o observație pe care vreau s-o fac: asociația ar trebui să se implice mai profund. Eu sint convins că studenții pot face toată această activitate singuri. Nici n-ar fi nevoie de un cadru didactic...“

Ceva mai încolo, a doua echipă de lucru: 54 de studenți ai aceleiași Facultăți de științe ale naturii și tov.

conf. Ștefan Mărușteru. Frunțași sint: Dana Neamtu (III MF), Maria Budur și Mihaela Buruiană (II MI), Gabriela Getvan și Adriana Florea (I MF), Fodor Attila și Varga Istvan („cei mai harnici băieți dintre băieți și... fete“).

Dar, de aici, dinspre vii, și o propunere pentru Miss Boboc, Somogyi Etelka (deocamdată doar Miss... Recăș), făcută de tov. Mărușteru. „Am nimerit în acest an o serie excepțională, cu care mă înțeleg foarte bine. Sint sigur că dacă n-aș fi aici, ei tot așa ar lucra“.

Până în acea zi (vineri 19 octombrie), cei 120 de studenți de la ferma 4 Recăș recoltaseră 43.750 kg de struguri, prestind o manoperă în valoare de 14.376 lei.

La Ferma 3 se află 60 de studenți, fete din anul I Matematică și Informatică (în netă superioritate numerică) și câțiva băieți din anul III MF.

Cadrele didactice însoțitoare, lector Aurel Stepan și asistent Lucian Luca, au numai cuvinte de laudă pentru studenții lor: „sint copii buni și își fac datoria“, „fetele sint dezghețate și harnice, doar sint de la Matematică“.

Șeful fermei, ing. Gheorghe Gheorghiu, găsește timp pentru a-i aprecia și dînsul: „Sintem foarte mulțumiți de activitatea studenților. Se achită onorabil de sarcina ce le-a fost încredințată. Am beneficiat de colaborarea și sprijinul factorilor de răspundere ai Universității, atît în ceea ce privește mobilizarea studenților, cît și calitatea lucrărilor executate“.

Campionii fermei 3 se numesc: Gabriela Poșa, Nagy Ella („reclama noastră“), Rodica Lucaciu, Herta Merk (I Matematică) s-a acomodat perfect, parcă ar fi acasă la ea, la Siria - Arad. Sigur, la început a fost mai greu, dar acum norma de 20 de coșuri e depășită zilnic. „După o zi de muncă ai o satisfacție deosebită. Fiindcă nu e totuna dacă stai degeaba sau lucrezi, dacă faci ceva util. Pe lângă asta mai e ceva: pentru noi, în anul I, acesta e un mijloc minunat de a ne cunoaște altfel decît la școală. Așteptăm cu nerăbdare adunarea de constituire a organizației A.S.C. a anului nostru. Pînă atunci... muncim!“

Stana Pirșan, „mama inginerului șef de fermă de la Ferma 12, care a luat locul II pe țară la porumb“ - cum îi place să se prezinte fără ostentație, dar mindră de ea și de fiul ei - lucrează de 22 de ani aici. Aici la ferma 3. „Nici nu erau studenții pe atunci. Vin numai de vreo 7-8 ani la noi. Dar și înainte, făceam de mîncare la elevii din comună, așa că, vedeți, m-am obișnuit cu ei. N-am avut probleme cu studenții, n-am împăcat foarte bine. Și cînd avem nevoie, studenții ne ajută și la bucătărie. Pe mine și pe Niculina (Comănescu - n.n.). Și soțul meu lucrează de 30 de ani aici ca ajutor de șef de fermă. Toată familia mea lucrează în agricultură“.

Și pentru tanti Stana nu e bucurie mai mare decît să-ți povestească de băiatul ei, inginerul-șef de la Ferma 12, care a luat locul II pe țară la porumb, și să-i mulțumească frumos studenții „că le-a plăcut mîncarea...“

De la Recăș la Iosifalău sint numai câțiva kilometri, distanță suficientă totuși pentru a delimita net strugurii de porumb și Universitatea de Medicină. Cele 84 de studente mediciniste prezente la Iosifalău și tov. asistentă Aurora Miloș n-au însă „complexul porumbului“. Pînă în ziua vizitei noastre la Ferma vegetală 5 Gîsela, fetele depășiseră vreo 420

tone de porumb și aveau de gînd să „spargă“ normele pentru a-și câștiga astfel o zi liberă la sfîrșitul săptămîinii. Virfurile acestei curse contracronometru sint Adelheid Covaci, Ingrid Klein, Iulia Metzner, Maria Kalapiș (toate studente în anul V Medicină generală). Și fiindcă directorul I.A.S.-ului, ing. Aurelian Iovan e la Brestovăț, ne mulțumim cu informațiile puține, dar consistente în elogiile date de tovarășa Barbara Kahles, secretară la I.A.S. Iosifalău. În condițiile în care tona depănușată aduce studenților suma, nu tocmai generoasă de 10 lei, cele două serii precedente (tot de la Medicină) și-au înscris în cont peste 25.000 lei, cifră amenințată să fie serios majorată de „al treilea val“ de mediciniste...

Toamna la Recăș și Iosifalău nu poate fi inchipuită fără ei. Fără veselia lor irezistibilă, capabilă să facă minuni „Muncim cu plăcere, asta e tot...“ Nu, nu e tot.

VASILICA ANCUȚA ■

Un asemenea ciorchine poate să-ți dea senzația cuprinderii în mîini a toamnei înseși!

La cules de dode crude?

Dimineață, mă trezesc cu capul-butoi de pulbere gata să explodeze. Într-o atare situație nu-ți vine să cobori nici pînă la colț, după lapte, darămite să pleci într-o documentare serioasă, unde e nevoie de gândire limpede și lucidă pînă dincolo de aparente. Cu un bondar cîntînd „I like Chopin” în loc de creier, situația mea devine cel mai tipic caz de excepție ce confirmă regula că cine se scoală de dimineață departe ajunge. Cu resemnare trebuie să recunosc că mai departe de întreprinderea „Fructus” (de fapt, întreprinderea pentru producerea — sic! — și industrializarea legumelor și fructelor Timișoara), situată aproape în centrul orașului, n-am cum să ajung. Ghinion, zice conștiința.

De ce ghinion? — zic eu. Acești 120 de studenți ce figurează pe tabel în dreptul întreprinderii vizate nu se cheamă că fac „practică agricolă”? Da, zice conștiința, dar ăștia or fi niscaiva copii de ștăbi ce s-au fofilat pe lîngă mama. Munca lor, un fel de cules de dode crude, necaracteristică pentru ideea pe care o urmărim... Și, uite-așa, se ajunge de la bondar la judecări apriori prin mecanismul dialectic al contradicțiilor născătoare de progres...

... Pe la ora 1 bis (adică 11 a.m.) bate reporterul trăznit la poarta Fructusului oprit. Studenții, zice șarpele, nu-s mai. Cadrele didactice, asemenea. Azi e vineri, intervine și bondarul în discuție, ai ghinion.

și mai mulți! Reporterul renunță. Oricum ar scălda-o, frecvențele întrebărilor cu cele ale răspunsurilor nu se leagă. Își face reproșuri, poate nu e suficient de clar, din cauza blestematului de bondar care iarăși își exersează glasul.

Tovarășa Dorina Lința este tehnician normator și poate arăta în scripte că în perioada 17-22 septembrie (vremuri demult apuse) circa 100 de studenți au făcut treabă în valoare de 9.492 lei. Împărțită la o sută și apoi la șase (cite zile lucrătoare se poate presupune că a avut o săptămână, fie ea și studentească), rezultatul nu îndreptățește entuziasmul cu care tovarășa Lința vorbește despre studenții, care din nou au fost harnici și disciplinați și nu au creat probleme conducerii. Începînd cu 16 octombrie au venit alți 188 de studenți, repartizați în două schimburi de șase ore, dar realizările acestora n-au fost trecute încă la catastrif.

Îi rămîne, așadar, reporterului o singură șansă: aceea de a cunoaște schimbul de după-amiază. În așteptarea sa se chinuie să deslege potrivit cărei aritmetici de la 8 la 13 și de la 13 încolo ar fi șase ore de muncă...

Puțin după ora 13 își încearcă apoi din nou norocul... și de data aceasta nimerește în plină activitate. Cîteva zeci de studenți lucrează în curtea întreprinderii, grupate în jurul lăzilor cu mere mici și bă-

„Abitiți, vă rog!” Dar n-au stat mai mult de o secundă

„Asta e plin, să vină următorul!”

„Mînă în mînă — spre recordurile toamnei aurii

Foto: HÜBERT FRANCISC

Recaș nu înseamnă numai struguri

— DIN INSEMNAȚIILE UNUI „BOBOC” —

Da, a venit și prima mea practică agricolă din viața de student. Recaş. Poate veți spune „norocosule! Recaş, struguri... lasă că am noi!” Dar trebuie să vă dezamăgesc. Toamna aceasta studenții economiști (printre care mă număr și eu) n-au mai urtat dealurile „împădurite” cu vie, ci au mers cu aceeași voie bună la Ferma nr. 12, specializată în cultivarea sfeclii furajere. **Duminică 30 septembrie, ora 10,30.** Sîm de cîteva ore la fermă. Vine și prima prînz pregătită de gazde: după ora 13,00 am ieși la cîmp. Un rînd de sfeclă pentru fiecare.

Ora 15,00. Am intrat deja în „piine”. Mulț sfeclă una cîte una, îi rup frunzele și arunc în grămadă. Ar fi un lucru foar ușor dacă sfecla n-ar fi așa mare. Economistul fermei spune că o bucată cîntărește în medie 2,5 kilograme, însă aveam să înțese și de 15.

Undeva în față zăresc pe Eugen Ionică, unul III Economie agrară, Marius Grăd, I Economia industriei, și alții care vor rămîne pe tot parcursul practicii în frunte.

Luni, 1 octombrie, ora 7,00. Ne trezim greu. Aseară n-am reușit decît tîrziu să adormim. Sîntem mulți în dormitor și ne întîndem ușor la vorbă. Am discutat de multe, de la fotbal pînă la Marin Preda și

cartea sa, Cel mai iubit dintre pămînteni.

Ora 8,30. Scurtă ședință de lucru. Tovarășul lector doctor inginer Ioan Vega, ne anunță că trebuie să facem două rînduri de sfeclă pe zi, pentru a ne acoperi cheltuielile de masă și cazare. Rîndurile au cam 50 m. Ni se pare mult, dar, încă din prima zi, reușim să ne facem normă dublă. Și încă pînă la ora 16,00.

Simbătă, 6 octombrie. A plouat, așa că ne schimbăm locul de muncă; la depășit de porumb. Cîeva face propunerea să realizăm o normă și jumătate pentru a avea mai puțin de lucru a doua zi. Toți sîntem de acord. Seara ne întoarcem mai oboseți, dar purtînd în noi bucuria omului care face într-o zi tot ce și-a propus.

Simbătă, 14 octombrie. Ultima zi de activitate agricolă. Plecăm la muncă cu gîndul la Timișoara. Pe drum încerc un dialog cu cei de-o seamă. Vreau să văd ce a însemnat pentru ei practica agricolă. Dincolo de muncă de zi cu zi. „Am înțeles mai bine viața de student...”; „I-am cunoscut pe colegii mei mai mari...”; „Mi-am dat seama că studenția înseamnă, în primul rînd, un mod mult mai serios de a vedea viața...”

Sînt numai cîteva aprecieri din amalgamul de fraze formulate de ei.

DUMITRU GILCEAVA

Duminea la studenți e simbătă, iar vineri se aplică S.R.L.-ul (simbătă redusă de lucru — n.b., adică nota bondarae)... Simte cum îl ia cu ameteală, așa își bate joc de el, gîndește, și insistă pînă ajunge să stea de vorbă cu maistrul Olga Chirișoiu, care s-a ocupat în mod nemijlocit de activitatea studenților. Vorbește frumos tovarășa, în concordantă cu experiența cîștigată cu o zi în urmă, cînd a dat interviu la radio. (A lovit bondarita și în presa vorbită, i se năzare reporterului dintr-o dată, nu fără malițiozitate). Și a grăit cam așa: „Studenții au muncit mai bine decît în alți ani și noi nu putem fi decît mulțumiți. Și disciplina a fost mai bună decît altădată. Poate pentru că majoritatea au fost fete. S-a lucrat în două schimburi: de la 8 la 13 și de la 13 încolo... la tăiatul merelor pentru gem și la curățat pere pentru compot”. Felul în care s-a îndeplinit norma? Intervine inginerul Vasile Dragoș: „Norma este cea republicană, pentru care sînt stabilite și tarifele. Ea este foarte mare și uneori nu poate fi îndeplinită nici de către muncitorii cu experiență. Studenților nu li s-au fixat norme speciale. Ei au venit la practică și au plecat în corpore...” Iată un exemplu remarcabil de solidaritate!

Reporterul însă se lasă greu lămurit. Dacă fapte nu sînt la vedere, atunci măcar de-ar grăi cifrele, că oamenii tot oameni sînt și slăbiciunilor supuși. Vrea o „situație” a realizărilor. În căutarea ei se oferă să-l însoțească inginerul Dragoș.

Drumul e marcat de tineri și tinere, în frumoase costume de elevi. După toate aparențele, muncesc. Întrebă, să nu rămînă... pardon! „De ce stau studenții mai puțin decît elevii?” Răspunsul, mai-mai să-l dea gata: „Pentru că elevii stau mai mult decît studenții. Elevii au ziua de muncă de șase ore, în timp ce studenții ar trebui s-o aibă de opt...” „I like Chopin...” „Și întreprinderea are nevoie de această forță de muncă numeroasă? Mă gîndesc că poate în alte locuri ar putea fi folosită cu mai mult rost și mai mare eficiență...” „Dacă are nevoie? Oho, și încă cum! În sezonul acesta am avea nevoie de

tute parcă de soartă să devină marmeladă! 180 kg, cit este norma republicană pentru mere tăiate, se transformă în aceste condiții într-un scump ideal. Atît de scump, încît toate fetele la un loc (băieții nu merită a fi puși la socoteală, nici cantitativ, nici ca exemple de hărnicie) nu realizează în medie decît 700 kg, iar în zilele record — 900. Împreună cu studențele se află „în tură” o atentă „supraveghetore” — dr. Lelia Ancușă — care e de părere că „fetele din anii IV și V Medicină generală și-au făcut datoria din plin și fără comentarii, chiar dacă la început adaptarea a fost mai dificilă. Din partea conducerii unității am beneficiat de sprijin și înțelegere. Poate doar condițiile de lucru s-ar cere optimizate și asta mai ales pe timp de ploaie, cînd nu se poate sta în curte. Și, eventual, găsită o muncă mai ușoară pentru fete. Medicinistele trebuie să-și păstreze mîinile fine!” Poate le-ar fi fost mai lesnicios tăiatul merelor dacă și-ar fi adus bisturiile de acasă. Făcînd o posibilă analogie între evidențiatele în această muncă (Siegrid Neuhaus, Liliiana Nicolaevici, Mioara Ureche, Lavinia Rudneanu, Margareta Szep, Anca Perva, Laura Șandor, Alina Pascotă, Tunde Kolosvary) și priceperea lor profesională, pe reporter îl trec fiori de gheață.

La toate cele spuse pînă acum, Alina Pascotă, membră în comisia P.A.P.-sport-turism a Consiliului U.A.S.C. din Institutul de medicină nu are nimic de adăugat. Poate doar că la cîntar, în absența cadrului didactic care să urmărească operațiunea, se mai „fura” și că prezența, în ansamblu, fusese bună. Reporterul mai întrebă, într-o doară, de Adriana Horvath, delegata Consiliului U.A.S.C. pentru studenții aflați în practică la „Fructus”. Da, fusese în fiecare zi, numai în acea zi — fatidică zi! — era absentă...

... Mă despart de mîndrele mediciniste ce-mi deseartă în ultima clipă o ladă cu mere la picioare, doar-doar voi mai sta, și plec pradă unei singure nedumeriri: cine a cîștigat pariul dintre mine și conștiința? Răspunde tot bondarul: „Su-za-na”...

HARALD ZIMMERMAN

ANCHETA REVISTEI

■ COPIII - LUMINĂ PENTRU LUMINA OCHILOR NOȘTRI ■

Trei cămine în Complexul studențesc (14°C, 17°C și 18°C) și un altul (Nr. 2) în microcomplexul de la Agro-somie — pe scurt, cam așa s-ar putea delimita perimetrul în care tinerele familii de studenți spun uneori nu fără rețineri: „Sintem la noi acasă!”

Repetate sesizări, primite la redacție din partea unor studenți, precum și tăcerea care s-a așternut în urma semnalelor critice formulate de noi în numerele anterioare ale revistei, vis-à-vis de superficialitatea serviciului tehnic de la Institutul politehnic în rezolvarea problemelor ivite la Căminul 27/C ne-au determinat, încă, să (re)aducem în atenția dumneavoastră opiniile unor factori interesați de mai binele vieții de cămin.

La dezbaterile organizată de revista „Forum studentesc” au răspuns prezent: Marian Gaspar, vicepreședinte al Consiliului U.A.S.C. din Institutul de medicină, William Cosmescu, președintele căminului 17/C, Nicolae Matyiku, președintele căminului 14/C, Constantin Iacobescu, vicepreședinte al Consiliului U.A.S.C. din Institutul politehnic, Constantin Ciureanu, președintele Căminului 18/C, Iudith Bandula, V Construcții și Doina Popovici, IV Electrotehnică — locatari ale Căminului 14/C. Nu a participat (din motive obiective) vicepreședinta Consiliului U.A.S.C. din Universitate.

Un rezumat al discuțiilor purtate îl redăm în cele ce urmează:

Rep.: Vă rog să prezentați pe scurt condițiile de cazare pe care le oferă căminele de familisti.

C. Ciureanu: În general condițiile pe care le oferă căminul 18/C sînt bune.

Rep.: — Concret...

C. C.: Am spus lucrul acesta deoarece pe lângă spațiul locativ corespunzător pentru o familie: o cameră cu suprafața de 12 mp, un hol și un grup sanitar, căminul este dotat la fiecare etaj cu cîte două birouri Dis-

punem, de asemenea, de un club unde se pot desfășura activități cu caracter instructiv-educativ.

W. Cosmescu: Nu aceeași situație o putem întâlni și la Căminul 17/C. Grupurile sanitare sînt comune, cît despre club... deocamdată lipsește. Totuși, familiile au la dispoziție camere spațioase (16 mp), fără a pune la socoteală holul.

Nicolae Matyiku: În repetate rînduri revista „Forum studentesc” a subliniat condițiile necorespunzătoare pe care le oferă căminul 14/C studenților familisti și în special celor care locuiesc împreună cu copiii.

Rep.: Tocmai fiindcă nu s-a făcut mai nimic întru îndreptarea lor revenim acum.

N. M.: Cum spuneam, pentru familiile cu copii, spațiul unei camere este insuficient (8—9 mp). La etajul IV, hidroizolația defectuoasă face ca apa să se infiltreze prin tavan, producînd serioase probleme locatarilor.

C. Iacobescu: Mobilierul căminului este necorespunzător, degradat chiar, și cu toate acestea administrația interzice înlocuirea lui. Mă refer îndeosebi la paturi.

Rep.: În timp ce familiilor cazate la

parterul căminului 21/C li se impune să păstreze cinci paturi nou-nouțe în cameră.

C. I.: La parterul căminului 21/C au fost cazate provizoriu cîteva familii care au avut loc în căminul 14/C.

Rep.: Să înțelegem, așadar, că spațiul afectat familiștilor este deficitar la Politehnică?

C. I.: Exact și tocmai eliminarea

făcut după cum s-a precizat anterior, la căminul 18/C, a cărui bază materială este adaptată cerințelor de confort ale unei familii. Toate cererile au fost rezolvate, dispunîndu-se de suficient spațiu de cazare. În plus, noi păstrăm camere de rezervă pentru cei care se căsătoresc în timpul anului.

Rep.: Un frumos dar de nuntă!

M. G.: Datorită unei bune organi-

fără prejudecăți despre...

CĂMINELE PENTRU FAMILISTI

anchetă-dezbatere

deficitului de spațiu stă în atenția Comisiei sociale a Consiliului U.A.S.C. din institut. Referiri se fac deseori la alineatul din regulamentul de organizare și funcționare a căminelor studențesti.

Rep.: Care spune că „în limita spațiului din cămine mai pot fi cazate familii de studenți care nu au domiciliul în Centrul universitar respectiv”

C. I.: Într-adevăr. Personal, consider că cel puțin acest aspect ar trebui revizuit. Spațiul afectat familiștilor ar trebui să fie prioritar.

W. Cosmescu: Dacă se respectă ad literam regulamentul, atunci de ce locuiesc în cămine studenți și sportivi care nu au nimic comun cu mediul universitar?

Rep.: Și am mai adăuga noi, o serie întreagă de studenți care au fost sancționați pe linie de cămin în anul universitar precedent și care în virtutea regulamentului n-ar avea dreptul la cazare? Să revenim însă. Ce zic locatarii căminului 14/C?

Iudith Bandula: Pe lângă cele semnalate de antevorbitorii mei, aș mai supune atenției problema spațiului relativ mic afectat pentru uscătorul rufelor. Ori noi, cei care locuim împreună cu copiii, tot timpul avem ceva de uscat. De-aceia avem discuții cu vecinii pentru un loc în plus la „uscătorul” improvizat ad-hoc pe balcon.

Doina Popovici: Și eu am copilul la cămin. Într-o cameră minusculă ca a noastră este foarte greu să facem baie copilului. La baie comună nu este nici practic și nici igienic să-i

ducem, mai ales că toamna și iarna este frig pe coridor.

Rep.: Marian Gaspar, cum s-a desfășurat cazarea studenților familisti la Institutul de Medicină?

M. G.: Luînd în considerare situația familiilor de studenți, cazarea s-a

zări a activității Comisiei sociale, concretizată în participarea tuturor membrilor săi la acțiunea de cazare, precum și sincronizării cu activitatea Comitetului de cămin, directorilor educativi și a întregului personal admi-

nistrativ, cazarea studenților s-a efectuat cu promptitudine și fără dificultăți.

C. Ciureanu: Să nu fim înțeleși greșit, munca asiduă a Comisiei sociale nu poate compensa deficiențele din activitatea serviciului tehnic. Multe dintre instalațiile sanitare sînt defecte, ceea ce duce la diverse probleme pentru locatari și, nu în ultimul rînd, aceasta implică deteriorarea în timp a căminului. Camerele repartizate nu sînt zugrăvite, necesitînd cheltuieli importante din partea studenților, pentru amenajare.

Rep.: Caz similar celui de la Politehnică.

C. Iacobescu: Noi am întocmit o listă cu toate defecțiunile existente la cămine, pe care am înaintat-o serviciului tehnic. Am fost felicitați pentru aceasta, iar acum așteptăm...

Rep.: Constantin Iacobescu, cum s-a efectuat cazarea studenților politehniști?

C. I.: Familiile interesate au depus cereri pentru cazare pînă în luna aprilie. Comisia socială a stabilit o ordine de prioritate în funcție de care s-a făcut repartizarea.

Rep.: Înțeleg că ce a fost de competența Consiliului U.A.S.C. din institut s-a făcut. Necazul este că nu toți cei care au solicitat cămin au și primit. Sînt mulți?

C. I.: Au fost 34 de familii. 19 au primit ulterior camere la căminul 21/C, rămînînd deci 15.

Rep.: ?

C. I.: Sînt nestatutari, însă nu este

acesta un motiv întemeiat de a lăsa fără locuință familii aflate în prag de drum, unele cu copii chiar.

Rep.: Și atunci ce-i de făcut?

C. I.: Ar fi de dorit ca, repet, pentru familiști să existe prioritate în repartizarea locurilor la cămine.

Constantin Ciureanu: Și ar mai fi ceva înființarea unei creșe pentru copiii studenților. Ar duce la rezolvarea multor probleme ridicate de studenți. (Spațiu mic, baie comună, camere-uscătorii insuficiente etc.)

Rep.: Dar din cîte știu, cîndva a mai existat o creșă care s-a desființat tocmai fiindcă foarte puțini studenți își duceau copiii acolo.

Doina Popovici: Inexact! În primul rînd fiindcă erau mai puține familii cu copii, apoi creșă era relativ departe de complex...

C. Iacobescu: Să nu uităm că noua calitate, impusă ca o necesitate vitală a zilelor noastre și în învățămîntul superior obligă studenții la mai multă muncă pe plan profesional, lucru absolut posibil pentru tinerele familii care și-ar ști copiii în siguranță la creșă.

Copiii - lumină pentru lumina ochilor noștri, bucurie pentru pacea sufletului nostru, existențe pentru împlinirea noastră. A sluji devenirii lor ca vrednici fii ai României socialiste este cel mai nobil ideal.

W. Cosmescu: Nu putem neglija nici aspectul financiar. Studenții care reușesc să găsească locuri la creșele din oraș plătesc o taxă care se percepe personalului muncitor cu venituri de pînă la 5000 de lei de familie. Ceea ce nu se poate compara cu veniturile studenților.

M. Gaspar: Categorie, o creșă numai pentru familiile de studenți ar fi binevenită. Mai ales dacă aceasta ar fi cu program săptămînal.

Iudith Bandula: Numai în căminul 14/C sînt în momentul de față 10 familii care au copiii în îngrijire.

Nicolae Matyiku: Sînt studenți care plătesc sume enorme la femei îngrijitoare, pentru a le supraveghea copiii pe timpul orelor de școală, numai și numai fiindcă nu găsesc locuri la creșă.

Rep.: Consider scopul dezbaterii noastre atins. În concluzie, este imperios necesară instaurarea unui climat sănătos de muncă și viață în căminele aflate în discuție. A reieșit clar faptul că nu toate lucrurile stau tocmai bine, că defecțiunile de natură tehnică în general nu sînt deloc puține. O revizuire a statutului studentului familist se impune cu stringență, cel puțin la nivelul Institutului politehnic. Și, lucru îmbucurător, comisiile sociale din institute au dovedit și în acest început de an universitar că depun toate eforturile pentru îndeplinirea cu bune rezultate a mandatului incredințat. Vă mulțumim pentru participare.

ILIE LAUDAT ■

Fotografii de ADRIAN IOANAS ■

COLEGII NOȘTRI DE AMFITEATRE

■ DANSUL „EN CLAIR DE LA LUNE” ■ VOCAȚIA DE CONSTRUCTOR ■

„Am avut ca dascăli adevărați oameni de suflet”

Undeva, în sufletul fiecărui student, există ideea nobilă că valențele facultății în care înveți și muncești sînt unice. Pentru Zeyad Dweedar (anul III, Construcții Civile), aceste valențe capătă alte sensuri, mai profunde.

— Deci, de ce România? Și de ce Facultatea de construcții Timișoara?

— Visul meu dintotdeauna a fost să devin inginer. Deoarece acasă nu am avut posibilitatea de a obține un loc în facultate, am optat pentru România. Mi-a fost dificil să mă despart de soție și copil, dar mă consolam cu gândul că românii sînt ospitalieri și prietenoși. Se vorbește mult și la superlativ, în Gaza despre calitățile învățămîntului superior românesc: exigență, disciplină, muncă, dotare tehnico-materială corespunzătoare. De fapt, aveam să mă conving singur despre toate acestea. Anul pregătitor l-am făcut în Timișoara, avînd ocazia de a mă acomoda cu orașul unde intenționam să rămîn ca să frecventez cursurile Facultății de construcții. Timpul petrecut în orașul de pe malul Begăi mi-a fost de un real folos în a cunoaște și a mă angaja în tumultul vieții universitare, iar amintirile rămase nu le voi uita ușor.

— Colegii te consideră un student model, căci în lumina notelor, figurzi spre virful ierarhiei. Cum explici o astfel de situație?

— Renunțînd la modestie, vă spun că am absolvit primii doi ani cu medii generale bune, 8, respectiv 8,30...

— Medii mari pentru profilul facultății...

— ...și am tras concluzia firească: munca este cheia succesului profesional.

— În ce măsură te ajută colegii?

— În măsura în care te poate ajuta un frate sau o soră, adică totdeauna și cu orice. Vreau să subliniez însă faptul că în anumite cazuri părerile despre un student sau altul sînt subiective, iar generalizarea, deseori contravine realității.

— După ce vei absolvi Facultatea de Construcții te vei reîntoarce acasă. Ce vei simți în momentul în care te vei realiza profesional?

— Tentația este mare. Voi fi bucuros că am studiat în România, că am avut ca dascăli adevărați oameni de suflet, ca tov. conf. Fleșeriu Eugen, tov. prof. Bînzaru Titus și tov. prof. Mihăescu Afion.

— O întrebare de final, cine ești tu, Zeyad Dweedar?

— Un student palestinian din Gaza care și-a găsit în România vocația de a învăța să construiască, care constată că departe de casă și familie se simte totuși bine, care și-a făcut o mulțime de prieteni, care știe să prețuiască și să respecte munca și care într-o seară de octombrie, și-a permis, ca o relaxare, să-și definească în câteva cuvinte studenția.

■ ABDUL FATTAH YAGHMOUR ■

Un colț de lume binecuvîntat de soare și de oameni, supranumit cîndva „La terre des hommes”, în consens cu spiritul de întraajutorare și ospitalitatea tradițională a locuitorilor — am prezentat Volta Superioară, care din 4 august 1984 și-a modificat numele — Bourkina Faso, adică Patria demnității. Citeva idei, citeva notițe despre tradi-

zică vie, antrenantă, cu unduire de trup și de mîini. Este magnific! De la copii și pînă la bătrîni, toată lumea petrece, trăind frenesia muzicii și dansului. Balafonul, vioara și chitarele tradiționale își unesc vocile, înălțînd într-o deplină armonie un veritabil imn închinat muncii. Recolta va fi bogată, oamenii vor rămîne veseli și fericiți.

Ați dansat vreodată „Warba“?

Șiile și obiceiurile acestui popor ni le-a pus la dispoziție Nombé Benjamn, student în anul V al Facultății de mecanică, secția T.C.M.

„Pentru numeroși locuitori ai țării mele, pămîntul reprezintă ideile și munca de zi cu zi, argumentul și visurile îndrăznețe ale viitorului, este motivul pentru care multe obiceiuri și tradiții sînt legate de începerea sau sfîrșitul unor lucrări agricole. Pămîntul rodește, timpul se scurge, dar obiceiurile rămîn aceleași...”

La început de sezon, cînd agricultorii se înfrățesc cu munca, ajutîndu-se reciproc, tinerii dau dovada maturității lor, etalîndu-și cunoștințele de a cultiva pămîntul. Intotdeauna muzica, dansul și voia bună însoțesc încheierea lucrărilor. Ați dansat vreodată warba? O mu-

Sau poate ați văzut sau auzit despre dansurile „en clair de la Lune”, după o zi de muncă? Cînd Luna adoarme legănată de ritmul dansurilor? De asemenea, de mare popularitate se bucură sîrbătorile tradiționale legate de anumite date calendaristice și care păstrează și reflectă specificul fiecărei regiuni. Nici la Ouagadougou, capitala țării, deși oamenii își făuresc singuri istoria nouă, sub semnul marelui libertății, nu se uită trecutul, cu obiceiuri și tradiții, cu eroubanța și eroismul său.

Pentru mulți cetățeni ai Patriei demnității, soarele răsare din pămînt, căutat de mîini iscusite și eliberat de mîini pricepute și neobosite.”

■ GABRIEL BAIULESCU ■

Garanția unei deveniri profesionale

De cinci ani de cînd e student în România, Dietmar Schmidt (VI M.G.) învață cu seriozitate, însușindu-și profesiunea sa de credință: medicina. Îi înțilnise deseori pe terenul de sport al institutului și am înțeles că îl pasionează fotbalul. Atenț și binevoitor, harnic și priceput, Dietmar a devenit o prezență activă în viața cotidiană a căminului I.M.T. nr. 2. La ora confesiunilor, l-am rugat să ne spună cîteva cuvinte despre studenția sa în orașul de pe malul Begăi.

„La Magdeburg, ca proaspăt absolvent de liceu, am luat cunoștință de prestigiul învățămîntului superior românesc pe plan internațional, factor determinant în hotărîrea mea de a studia în țara dumneavoastră. Pentru orice student de peste hotare, întîlnirea cu România constituie o revelație: ai posibilitatea să cunoști oameni și fapte, orașe și sate, grandioase edificii ce-ți vorbesc de la sine despre hărnicia unui popor ce a pîșit pe calea construirii socialismului.

Desigur, orice început e greu. Există probleme inerente legate de cunoașterea limbii, de adaptare și integrare. În plus, medicina, prin profilul ei, incumbă responsabilitate și disciplină, de aceea numai prin pasiune și multă muncă te poți realiza profesional. Trebuie să ai vocație și să iubești din tot sufletul oamenii: pentru a te decide să faci un asemenea pas. Aici, la Timișoara, am ajuns să mă cunosc pe mine însumi; am constatat că heraldica medicinii timișorene e o garanție a unei deveniri profesionale.

Preferințele mele? Îmi place muzica, dansul, veselia, sportul. Deși s-au organizat cîteva ediții ale Cupei căminului la fotbal, noi, studenții din R.D.G., încă n-am cucerit respectivul trofeu. În viitorul apropiat, printr-o mai bună organizare a echipei, sper să împlinim acest deziderat.

Am mulți prieteni români și de peste hotare, lucru firesc căci trăim și învățăm împreună și ne încălzim la focul aceluiași idealuri: dreptul la existență și pace.

Să vă mai spun un mic secret: cele mai multe prietenii le-am întîrît la „Bastion”, cînd la un pahar de bere, am povestit amintiri ce nu se uită!”

■ G. B. ■

„Munca e nobilul atribut uman”

Pentru cei care nu îl cunosc pe Marcel Mbon (V. Pediatrie), prezența sa în mijlocul studenților români aflați în practică agricolă la ferma 4 a I.A.S.-ului din Recaș a constituit o veritabilă surpriză. Nu însă și pentru colegii săi

care, de 4 ani s-au obișnuit să-l vadă pe Marcel muncind, dintr-o nobilă și voluntară pornire, alături de ei și, cum este firesc, să-și împartă cu toții clipele de bucurie. Printre butașii de viață de vie, mergînd spre benă cu coșul plin sau culegînd ciorchînii, iar seara, împreună cu prietenii, cîntîndu-și studenția și tinerețea, Marcel se implică în toate aspectele de substanță ale practicii agricole. Și toate acestea în limitele dorinței de a rămîne, totuși, un student obișnuit.

— Cum ți-a venit ideea să însoțești colegii români în practica agricolă?

— Se pare că posed un statut aparte, fiind unicul student de peste hotare înscris în anul V Pediatrie. În aceste condiții, pentru a înlătura eventualele momente de monotonie din perioada de stagiu, m-am decis să-mi însoțesc colegii de an la munci agricole. M-am simțit foarte bine printre ei. De fapt, tocmai această prietenie, sinceră și oportună, arătata de colegii m-a determinat să rămîn alături de ei și, în limita posibilităților, să încerc să-i ajut. Acum port în suflet doar regretul că Recașul a însemnat ultima etapă a practicii mele agricole în mijlocul studenților români, un punct luminos pe harta prieteniei și amintirilor frumoase.

— Ceea ce faci tu este un lucru de excepție!...

— Dimpotrivă, consider că este ceva firesc pentru un student care își respectă colegii și care, în primul rînd, se respectă pe sine, educîndu-se în spiritul muncii și studiului. Așa m-au învățat părinții, așa îmi dictează rațiunea: munca e nobilul atribut uman.

— Ai mulți prieteni, te înțelegi bine cu ei, ești un student apreciat. Cum ți se pare studenția?

— Student la I.M.T.? Întrebă pe oricine și vei primi un răspuns identic: „multă muncă și satisfacția realizării profesionale.”

...Și (dacă te numești Marcel Mbon) nu uii niciodată că sensul devenirii ca om și ca medic presupune respectul față de tine însuși și de semenii tăi, înseamnă muncă responsabilă și întransigență profesională.

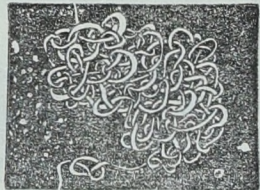
■ CRISTIAN BAIULESCU ■

Cercul de presă al Casei de cultură a studenților a împlinit în toamna aceasta 25 de ani de ființare. De-a lungul acestui sfert de veac de activitate el a fost mediul politic, spiritual și moral în care s-au format generațiile de studenți-gazetari ai Timișoarei universitare. Mulți dintre aceștia vă sînt astăzi cunoscuți din presa locală și centrală, ori din activitatea lor scriitoricească.

De peste 10 ani cercul de presă reprezintă pepiniera în care se formează redactorii revistei „Forum studențesc”. Meritele sale — ca dealte și cele ale revistei — au fost încununete prin cucerirea a numeroase premii la fazele naționale ale Festivalului artei și creației studențești.

Așadar, o tradiție e de purtat cu cinste mai departe: responsabilitatea această se cere asumată de o nouă generație de studenți, a 25-a.

Cercul de presă al Casei de cultură a studenților vă așteaptă!

CONFLUENȚE ● CONFLUENȚE

ADIO, RĂMÎNEȚI CU NOI! ASCENSIUNEA LUI ION HAIDUC

Avem în față un grupaj de poezii ale căror titluri trimit numaidecît spre un univers al ideii: *Slefuitorul de oglinzi*, *Legenda focului*, *Sfîrmătorul de stînci*, *Masca de aur*, *Mitul necunoscutului*, *Căutătorul de stele*, *Curțile regelui Soare*, *Mitul inimarului* etc. Poemele poartă locul și data plămîuirii: Iasi—Pădurea Craiului—Murano—Versailles, 1955—1956—1968; Tbilisi—Msheta, 1961; Mangalia, 1959; Gean Couseway, 1969; Asenovgrad—Nicolitel—Buhara, 1954—1970, Pojorita—Tanquarville, 1958—1975, Voroneț—Sucevița, aug. 1956, București, 1954. Ardeu Hoia—Peking, aug. 1960 etc. Autorul lor, profesorul dr. Liviu Sofonea de la Institutul Politehnic din Brașov, este un savant de renume internațional, membru în Comitetul de Istorie și Filozofie a Științei al Academiei R.S.R., membru al Societății Internaționale de Relativitate Generală și Gravitatie, al Societății de Astronomie a Indiei, al asociației „International Cooperation in History of Technology” etc. Cercetările sale de fizică teoretică, începînd cu *Fundamentele mecanicii clasice* — contribuții la studiul mecanicii invariante — (o analiză fizică, logică, matematică, epistemologică a mecanicii invariante create de Octav Onicescu) și pînă la lucrările de cosmologie, de fizică matematică (geometrizarea teoriilor fizice), de filozofia științei (statutul metaconceptelor, teorii cu parametri ascunși), de istoria științei (metoda modelului istorico-epistemologic), de filozofie (teoria valorilor), de ecologie etc., poartă un accentuat caracter original, novator, aprofundînd, cu rigoare științifică, aspecte importante ale științelor naturii și extinzînd principiile metodologice ale acestora asupra sferelor cercetării umaniste. Nu am putea sublinia îndeajuns importanța unei asemenea orientări metodologice într-o epocă de triumf a interdisciplinarității. Succesele pe acest fărîm necesită o temeinică pregătire științifică, de aceea le revine cercetătorilor științelor pozitive onoarea de a defrișa căile gîndirii interdisciplinare în cercetarea umanistă. Este unul din meritele lui Liviu Sofonea faptul de a afirma atare poziții la numeroasele congrese internaționale de istoria științei, de filozofia științei, de matematică, de filozofie, de relativitate generală etc. Adăugate la lucrările de strictă specialitate (Cf. *Principii de invarianță în teoria mișcării*, Ed. Acad. R.S.R., *Geometria reprezentative și teorii fizice*, Ed. Dacia, 1984), la numeroasele studii publicate în țară și peste hotare, intervențiile lui Liviu Sofonea la manifestările științifice au contribuit la renumele internațional de care se bucură, ca exponent de frunte al științei românești, pe care o reprezintă prestigios pe toate meridianele.

Cine l-a ascultat pe Liviu Sofonea expunînd probleme teoretice ale fizicii sau probleme de teoria culturii, nu va uita niciodată fascinația pe care o creează în aceste expuneri dinamismul și orizontul ideilor; pasiunea de care este în stare o conștiință înaltă și fremătătoare nu poate să nu caute și forme poetice, lirice, de manifestare. Liviu Sofonea este autorul a două pla-

chete de versuri, apărute în 1976 și 1978. Poezia sa, meditativă, încărcată de sensuri care trimit la marile întrebări și neliniști ale epocii noastre, poartă atît pecetea unei individualități inconfundabile, cît și notele, am zice, invariante, ale poeziei scrise de învățații științelor exacte, de la Omar Khayam la Ion Barbu sau, în literatura noastră din ultimele decenii, la Victor Săhleanu: autobiografia spirituală a eroului liric reține doar esențele lumii prin care trece, raportarea, dintr-o perspectivă sau alta, la „filozofia vieții” este permanentă, expresia sfidează tradiția stilistică, valorifică experiențele poetice contemporane, refuză orice prejudecată. Versurile lui Liviu Sofonea imbină emoția în fața ideii pure, absolute, proiectate pe un cer infinit, cu imaginea caldă, cotidiană, a conștiinței ce se zbate căutînd adevărurile parțiale și relative sau încercînd a vindeca rănilor inevitabile. Destinul poetului începe ca al tuturor: istoria sa viitoare abia se întrevește în nedeslușitele începuturi: „... în calmele lentile / Am

consumîndu-se, esențial, în conștiință: „Dar unde să fugă frații în noapte / cînd iarba-i înaltă / luna ascunsă / și jungla ardea / fără sfîrșit?” (*Legenda focului*). Sensul poeziei lui Liviu Sofonea este mereu clar, autorul evitînd încifrarea: „De ce ai plecat? / Îmi era dragă mantaua ta lăsată-n cui / Căci numai tu știi ce pămînturi adăpostesc al meu talant; / Rătăcitor cu trup de abur / Străin cu fața de neant /.../ Tu faci ca visurile mele / Să fie date / Nimănui” (*Mitul necunoscutului*). Reflexivitatea poeziei este accentuată adesea de un motto elocvent, de inspirație gnomică: „Nimeni n-a plîns sînd neclintit în picioare”, „mîntea va despica aflînd, dar de născut, numai ea, inima, va naște”. De aceeași sursă gnomică sînt și anume concluzii strecurate în text, în formule ce se oferă, parcă, spre memorare: „M-am mîntuit prin mine / Și m-am pierdut prin ea”, „Vezi-te ce ești / Cînd ai mîna slabă / Căutarea roabă”; „Întîi inima va muri, apoi mîntea, apoi trupul”.

I. FLORIAN

MITUL INIMARULUI

Cine m-a făcut lucrător neostenit, de inimi?
La ce bun, inima,
nătînga?
Inima oamenilor?
Inima popoarelor?
Inima, capcană în care cade cerul,
se-ngoapă și putrezește timpul.
Uneori inima-i o piatră sau o boare,
temniță în care zac laolaltă
armonia
nebulina
și moartea.

Iar eu fac într-una inimi de oameni
neostenindu-mă,
Inimile ce le fac sînt prea largi
Mereu le croiesc prea largi,
și mai mult ies decît le-am gîndit
înlăuntrul plămădei se zbate o inimă mai veche,
între triumf și ocară

Timpul aleargă, dar nu mă atinge
rosturi străine nu mă întrebă,
patimi ascunse nu mă îmbie,
moartea din lume nu m-a ochit,
Ci mult mă întunec cînd inimi mor nădușite
cînd mîna mea tremură
neștiind să aleagă.
Dar inimi tot cresc
vor năpădi tiparele mele
iar eu, inimar întrecut
voi tăcea uluit în așteptările mele
cele dinainte de făurire

LIVIU SOFONEA

SAVANT ȘI POET

pus rază din raza sfoaselor priviri / Ispita și rușinea greșitelor copile / Ce încă plîng minciuna întîii lor iubiri” (*Ars vitraria*). Vocația cunoașterii se dezvăluie încet: „Lung șir de ani, la lampă, cercat-a ogîndarul / Mereu tot altă rază să-nchege din lentile” (*Slefuitorul de oglinzi*). În mod firesc, ideea centrală a versurilor este *căutarea*, care reclamă un efort uriaș și, astfel, își creează omul necesar: pasionat, activ, perseverent, conștient de măreția creației sale, și de aceea, neînclinat „în fața marelui rege Soare”. Responsabilitatea sa este una implicată, niciodată clamată. Orientat spre metaforă și simbol, poetul își proiectează de regulă materialul afectiv în mit: „Pe mal de lacuri prințul se scobora stingher /.../ Iar el iubea copila și seri veni la rînd / Sfîos ca pelerinii cei tulburați de dor” (*Neprihănire*); „În clopotul cu stemă, eu, Doamnă, n-am să bat / Ca, la un semn, al milei, ce-l știu de mult, aprozii / Să mă primească rumeni” (*Căutătorul de stele*); „Eu n-oi ajunge, poate, în țara unde pier / Luceferii... O notă de dramatism însoțește nu atît întîmplările, sumar schițate, ale eroului, cît universul său interior, experiențele

autograf: ION HAIDUC

— Stimate Ion Haiduc, ce semnificație are pentru dumneavoastră premiul Asociației oamenilor de teatru și muzică din România pe care l-ați primit pentru rolul titular din piesa „Ascensiunea lui Arturo Ui poate fi oprită” de B. Brecht, spectacol pus în scenă în anul 1983 de Teatrul Național din Timișoara? — Premiul A.T.M., Premiul criticilor cum i se mai spune, reprezintă pentru noi cel mai prestigios premiu național la care poate rivaliza, sau poate fi obținut de un artist în domeniul nostru. Lucru datorat faptului că el este acordat de cei mai de seamă critici, care urmăresc de-a lungul unui an cele mai reușite creații teatrale din țară. Un asemenea premiu produce o plăcere deosebită mai ales dacă stai alături pe aceeași treaptă cu Ștefan Iordache și Costel Constantin, actori de vîrf ai scenei românești. Consider că premiul nu-mi aparține în exclusivitate, ci este rodul colectivului cu care am lucrat această piesă, în special al regizorului Emil Reus și, nu în ultimă instanță, al Teatrului timișorean. — Ce calități impun un actor în vîrf ierarhiei? — Înainte de toate trebuie depusă o trudă continuă. E nevoie apoi de puterea de a depăși momentele cînd, în timpul căutărilor, ajungi la un impas și îți vine să renunți la rol. A-

tunci trebuie să ai tăria de a relua practic totul de la început. Al doilea factor esențial în realizarea unei creații de marcă, în atingerea nivelului de unde începe actul adevărat de creație este perfectă înțelegere și colaborare cu regizorul și cu restul colectivului. O importanță mare o are talentul nativ al actorului, fără de care munca lui este searbădă, aridă, mediocră. Munca dublată de talent stă la baza „zvicnirilor”, a creațiilor de vîrf. Și relația este reversibilă și care trebuie să lase la lumină, să fie comunicat altora. În afara acestor condiții, orice recital, al oricui, este o cădere, o demonstrație de orgoliu gratuită. Deocamdată vă invit să vedeți „Turnul de fildeș” de Viktor Rozov, unde am un rol de adolescent foarte incitant, care sper să placă foarte mult... În rest, mai putem discuta...

GHEORGHE CRIȘAN

Pledoarie pro domo

Fără îndoială, puțini cititori sînt aceia care știu cite zile și nopți sînt răsirate între paginile unei reviste. Vorbesc de zilele și nopțile necesare conceperii, realizării ei, și nu despre cele care o petrec către (și în) îngrijite colecții, către coșul de gunoi sau spre sordide margini de trotuar.

Aceste nopți-zile sînt necesare cu atît mai mult cu cît cei care le folosesc au, în primul rînd, o responsabilitate majoră de îndeplinit.

Mă refer îndeobște la redactorii unei reviste studențești care trebuie să acorde timp și stăruință — deopotrivă — bunei lor pregătiri profesionale și activității de redacție.

Așadar, viața de zi cu zi (de noapte cu noapte) a studenților ziaristi nu este o „afacere hazardată”, ci o continuă veghe și cursă în decorul unor destul de alambicate probleme.

Tocmai de aceea ne întoarcem cugetul către cițiva dintre oamenii, care, cu trudă și bună înțelegere au vegheat la bunele destine ale revistei FORUM STUDENȚESC. Ei merită din plin mulțumirile noastre, urările noastre de succese (la fel de mari și frumoase.

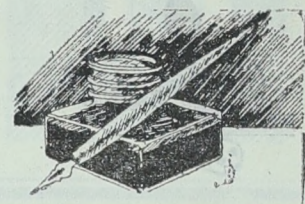
Numele lor?
RADU CIOBOTEA, DANIEL KENST,
DANIEL BUMB.

POMPIIU CRĂCIUNESCU

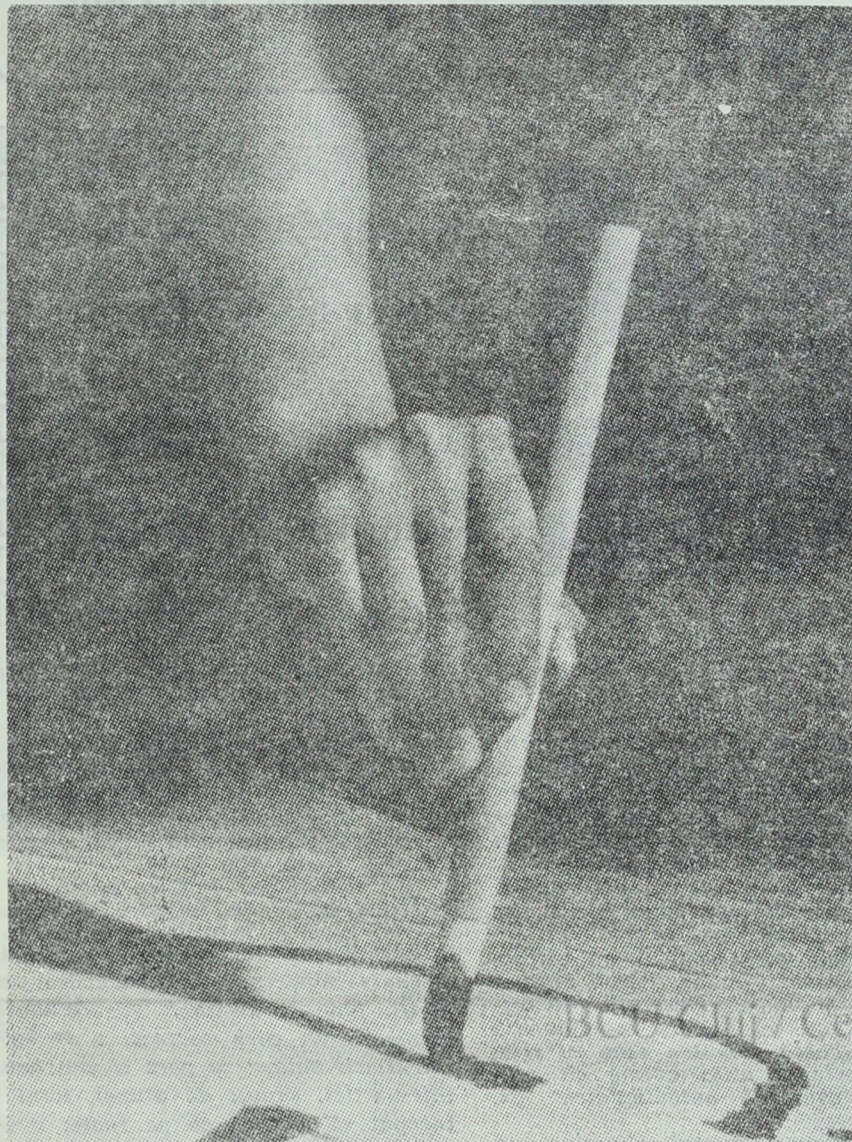
Grafică de ZENO GOIAN

ATELIER LITERAR

■ ROMANUL ȘI AVENTURA IMAGINII ■

POMPILIU CRĂCIUNESCU

SEMENE PE NISIP

PRIMA EVADARE

vezi tu, aceste scări coboritoare
spre mare
valorează cît toate
scările lumii
coboritoare sau
dimpotrivă
tinzînde la ceruri

ci toată dialectica umană
în mișcarea-i pe trepte
glezna ta subțire
o cuprinde

ingreunîndu-se de hohotul scorburos
timpul nostru despărțitor
răzbate-ndelung doar siena arsă
sub toga promontoriului
aflătoare de sălaș

A DOUA EVADARE

și din nou am coborît
treptele care dau în clinchetirea
mării

iar corabia din larg
îmi cerni ochiul
adîncitor în nînsorile nepereche
ale însingurării

aștept acum venirea ploii
șu perorez îndelung
despre tragedia insulei
înfuturate

de-a lungul nopții
fluxul prevestitor
îmi va modela urmele
din nisipul ud
presărînd preatâcute cochilii —

ofrandă unică a mării
pentru durerea umbrei
îngropată-n talaz

A TREIA EVADARE

chinuitor ard înlăuntru-mi
epoci din umbra zăbretilului
violet
în ispita scoicilor adunate
pe buza nisipului

totdeauna
am crezut despre-aceste grămezi
că sînt unerii fluturilor
la care-au renunțat întru
ușurința zborului

azi
mă voi duce dincolo
de urmele răzlețe

unde
— fără de ființare împrejurul
hotarelor mele —
Miryame
îmi va șopti cea de pe urmă elegie
a pietrei neguroase
asupra căreia

(fără să vreau)

umbra mea
a căzut
deformîndu-se

☆

mi-e somnul simplu
căci n-am ucis pe nimeni
și nu mi-e dor de prieten

doar hotarul mării
învăluie miezul clipei descărunțitoare
împărțîșind ochiului care sînt
linia de fugă a frumuseții
nedăltuite

nu vă urăsc pentru că m-ați uitat
nu urăsc pe nimeni
căci ura este anotîmpul cel întunecat
unde muzica nu pătrunde

singure din larguri
semnele plecării
arborează umbre peste fruntea mea

spre dimineți vă gîndesc
străini și curați
așa cum steaua
abia născută în scoica oglinzii
e de fapt
o luminare iubindu-se

Romanul *Zbor deasupra unui cuib de cuci* socotit ca o realizare de excepție, ca un eveniment marcant în literatura americană, a fost publicat în 1962 și a fost nu numai la apariție, ci și mult timp după, subiectul unor serioase polemici.

Urmaș al lui Faulkner, pentru care are o deosebită admirație, Ken Kesey a realizat în acest roman o îmbinare perfectă a eposului popular american (față de care are afinități tematice și stilistice) cu elemente ale culturii mass-media, mult timp ignorată și catalogată ca non-cultură, astfel încît putem spune pe drept cuvînt că lucrarea a fost dedicată celor mulți și, mai ales, scrisă în limbajul celor mulți.

Problemele pe care Ken Kesey le dezbate cu verva unui justițiar sînt legate de societatea americană contemporană, de implicațiile (negative) ale dependenței tot mai acute de tehnică, de stresul unei civilizații care nu mai are timp decît să meargă înainte, modelîndu-se sau fiind modelată din mers, într-un marș forțat, în care refractarii și inadaptații sînt îndepărtați, în fine, de o „Americă a tuturor posibilităților”.

Ceea ce frapază în primul rînd nu sînt problemele care se pun (ele au mai fost și vor mai fi puse), ci modul în care acestea sînt disecate și analizate, într-o formă nouă, utilizînd un stil oral, ușor accesibil și — totuși — subtil prin sensul alegoric al textului.

Controversa iscată de apariția romanului, a dîncită mai tîrziu de publicarea altor două: „Uneori un gînd ascuns” (1964) și „Bazarul lui Kesey” (1973), a dus la reveniri în timp asupra lui la reinterpretări... Dale Wasserman a realizat o dramatizare a lucrării (de menționat că una dintre punerile în scenă de mare succes, l-a avut pe Kirk Douglas în rîolul principal).

Nici cinematografia nu a rămas mai prejos, ultima ecranizare, din 1975, cu Jack Nicholson în rîolul lui McMurphy, fiind considerată cea mai reușită.

De la bun început, filmul nu-și propune să fie o copie a romanului, preferînd în fața acestei alternative, schematizarea, reducerea doar la esență a acțiunii și a mesajului literar.

Filmul ne relatează, la un mod impersonal, doar faptele, prin aceasta se pierde echilibrul delicat dintre ficțiune și realitate, imaginea halucinantă (aș spune, aproape tarkovskiană) în care Indianul Bromden ne înfățișează viața din spitalul de nebuni.

În cîteva secvențe, filmul reușește să redea

ambiguitatea personajului, postura sa de om normal, lucid, prins în mîngîșina situațiilor disperate în care acceptă, ca singură cale de supraviețuire, umilirea, disprețul, starea de animal biped. Este surprinsă evoluția lui către un deznodămînt dramatic; Indianul este singurul care în final va prelua mesajul eroului principal, singurul care va alege ca unică posibilitate de eliberare revolta, evadarea (sugerată prin însuși titlul romanului). Jack Nicholson realizează un McMurphy adevărat, credibil, pe care îl simțim aproape de noi, smuls din imaginea ecranului. Actorul a reușit să redea dualitatea personajului. În spatele figurii de om dur, de cowboy neînfriecat, al pokeristului

Între text și imagine

versat și mucalit, al obrăzniciei sau, din contră, al cumințeniei disimulate, al comucului de situații pe care îl creează în mod premeditat, se ascunde inteligența, conștiința vie, trăsături ce nu-i permit să treacă pasiv peste injustiție și oprimare. De aici vine și disperarea cu care nu poate accepta tiparele sociale impuse (nu poate accepta — în egală măsură — nici pe acela de erou, și nici pe acela de damnat social, situații extreme în care adeseori e pus.)

Sosirea lui McMurphy în spital duce la stricarea echilibrului stabilit prin constrîngeri morale și fizice de către Sora șefă ce-și exercită puterea distructivă asupra unei turme inconștiente de oameni debusolați, respinși de o societate tributară unor norme existențiale rigide.

El folosește, ca mijloace, inteligența spontană, voința, impertinența, buna dispoziție, dar mai ales risul, știînd „că trebuie să rizi de lucrurile care te dor ca să nu pierzi cumpăna dreaptă, ca să nu lași lumea să te scoată de-a binelea din minți”.

Ea se bazează pe forță, ură, viclenie și mai ales pe timp; căci are la dispoziție zile, luni și chiar ani. Așteaptă o greșeală pentru că, înainte de toate, McMurphy este un om deloc extraordi-

nar și care, ca toți oamenii, este supus greșelilor. Tema aceasta a așteptării, a fiarei la pîndă îmi amintește de un alt film în care Ea (Bette Davis), o bătrînă ramolită, dar avară și foarte, foarte bogată își permite „luxul” unei partide de cărți cu un umil și sărac (Alberto Sordi), veșnic în căutarea Marii șanse.

În fine, într-una din partide, norocul îi suride acestuia din urmă; o dată, de două ori... Bătrîna pierde un milion, două... dar așteaptă pentru că are timp, are bani și mai are și o anume filozofie a vieții.

Umilul se vede bogat; trece banii din mîna milionăresei în buzunarul său petecit, cu bucurie, apoi cu prudență, mai tîrziu, cu frică...

Dincolo de această frică ar putea să se oprească, dar ceva îl împinge mai departe: nu lăcomia, ci, poate, dorința de a încerca destinul. Și, în fața acestui destin, el pierde.

Bătrîna își va lua milioanele și va pleca... Umilul va rămîne umil, în fața unei partide pierdute, cu o miză cu mult mai mare, mai presus de cea a unei valize cu bani.

Destinul lui McMurphy este aproape similar. Lupta sa, la început timidă, îmbrăcînd forma glumelor aproape nevinovate va căpăta în final intensitatea dramatică a unui război disperat, pentru că numai în final acesta a înțeles inegalitatea raportului de forțe; că Sora șefă este asemenea unei roțițe minuscule, funcționînd perfect, implacabil, într-un mecanism gigantic, imposibil de distrus. Îi rămîne însă curajul cu care a încercat imposibilul.

Revoltatul este înfrînt, umilit, adus (prin lobotomie) la starea de trup fără gînduri și sentimente.

Omul înfrînt este ucis de către Indian. Va rămîne în schimb mitul, legenda lui McMurphy.

În planul secundar al filmului se conturează antagonismul pacienții-asistenții Sorei, antagonism care subliniază firul principal al acțiunii. (Să mai amintim în treacăt că nota de credibilitate și realism a fost realizată și prin participarea directă a cîtorva pensionari ai unui ospiciu).

Poate ar mai fi cîte ceva de spus despre muzica filmului: o muzică de excepție, mulată perfect unui film de excepție care, chiar dacă nu a spus totul despre roman, a spus cel puțin esențialul...

Și, dacă mă gîndesc bine, aceasta este o realizare...

MONICA TRAIȘTA ■

SPORT ȘI MUZICĂ

■ PINK FLOYD LA SFÎRȘITUL PRIMULUI DECENIU DE EXISTENȚĂ ■

Titi Ionescu: „EU FORMEZ ECHIPE NU VEDETE!”

Fostul internațional Titi Ionescu, „cel mai valoros produs al rugby-ului românesc din toate timpurile”, cum bine se exprima un gazetar, se numără de ani buni printre antrenorii de marcă de la noi; „Steaua”, „Dinamo”, „Jiul”, „Farul” sînt numai cîteva dintre echipele la a căror afirmare reputatul tehnician și-a adus un substanțial aport. De un an și jumătate, Titi Ionescu a poposit la cirna echipei de pe malul Begăii.

— Așadar, tovarășe antrenor emerit, trăgînd linie și adunînd, care ar fi bilanțul activității dumneavoastră de cînd vă aflați la conducerea echipei „Politehnica”?

— Aș zice să începem altfel...

— Totuși, reporterul este cel care întreabă.

— Fie! În ultimii cinci ani la conducerea lotului s-au aflat șase (!) antrenori. Desele fluctuații de tehnicieni n-au condus decît la o acută dezordine în sinul echipei, multe acte de indisciplină, aere de vedetism și așa mai departe.

— Dar echipa s-a menținut în prima divizie, tovarășe antrenor.

— Și scopul meu a fost să rămînem în eșalonul fruntas, însă valoarea lotului (să nu uităm că anul trecut media de vîrstă a jucătorilor era de treizeci de ani!) nu ne-a permis

— Aici voiam să ajungem...

— Cei ce calcă mai rar pe la meciurile echipei ar fi tentați să creadă că-i vorba de un eșec total.

— Și nu-i așa?

— Din fericire lucrurile stau cu totul altfel.

— Pornim în noul sezon cu un lot substanțial întinerit, media de vîrstă fiind de doar 23 ani.

— Toți rugbyștii sînt dornici de afirmare, entuziaști și — lucru important — sînt talente autentice. Să

nu uit; din cei 18 jucători de bază, 13 sînt studenți.

— Așa cum stă bine unei echipe studentești.

— Pentru a ajunge la acest lot am testat peste 60 de jucători. Cei ce au rezistat ritmului impus la antrenamente au rămas, ceilalți au plecat de bunăvoie.

— Mai notați că din acest sezon beneficiem de aportul a patru jucători recent transferați în urma reușitei lor la examenele de admitere.

— Să-i nominalizăm.

— Domocos, Nistor, Tiță, Onofrei, toți jucători de certă perspectivă, pe care multe echipe și i-ar dori.

— Să înțelegem deci că am asistat în ultima vreme la o etapă de tranziție, un schimb între generații cu alte cuvinte. De fapt, pe ce jucători vă bazați cel mai mult acum cînd atacați noul sezon competițional?

— Pe echipă. Eu formez echipe, nu vedete și cine nu mă crede, n-are decît să se convingă cu proprii ochi văzînd la lucru echipa.

— Ne vom convinge, negreșit. Studenții timișoreni — și nu numai ei — așteaptă cam de mult timp revirimentul echipei favorite. Sîntem increzătorii în iscusința dumneavoastră. Vom continua discuția începută azi, după primele etape ale turului.

— De acord.

A consemnat
ILIE LAUDAT ■

P.S. — Intre timp s-au derulat 6 etape ale campionatului nou început. Echipa antrenorului Ionescu confirmă așteptările acumulînd în acest rîstimp 14 puncte, cu numai două mai puțin decît liderul seriei, C.S.M. Suceava

pink floyd

PRIMUL DECENIU

Roger Waters	Nick Mason
David Gilmour	Rick Wright

1974: O muzică stranie venită de aiurea

Steve O'Rourke, manager al grupului, din 1971, continuă să clădească „imperul” Pink Floyd și semnează un contract publicitar cu „Gini” pentru suma de 50.000 lire. „Music Ketchup”. Dar curînd grupul realizează că a luat-o pe un drum periculos și prețul păcatului e retrocedat unui spital, în scopuri de binefacere.

Contractele prevedeau și un turneu francez: Dijon, Colmar, Paris. Mașina de sunete și imagini (lasere, ecran circular, avion teleghidat) funcționează perfect. „Toată povestea asta nu prea are importanță atîta vreme cît muzica își conservă autenticitatea” (N. Mason).

Semiretragere; grupul cunoaște o perioadă dificilă; Inregistrarea albumului „Wish You Were Here” este incertă; Waters reconsideră de mai multe ori proiectul. Și totul cu gîndul la Barrett. „Wish You Were Here” (Ah, dacă tu erai aici!)

1975-1976: Mamei tale nu i-ar place asta...

Un nou turneu american și participare mediocră la festivalul de la Knebworth.

„Cine știe ce sîntem noi în afara scenei? Eu cred că trebuie să te îndoiști, să nu te lași închis într-un cult. Nu sîntem și nu vrem să fim zei.” (R. Waters)

Mason, tot mai preocupat de sunet și de tehnicile de imprimare, produce un album de rock al grupului Gong. O nouă reușită, remarcabil înregistrată. Pentru Anul Nou, BBC I prezintă stereo, în șase părți, o „Pink Floyd Story”, „Your mother wouldn't like it”, mamei tale nu i-ar place asta...

1977: Zborul Porcului.

Sfîrșitul lui ianuarie: iese cel de-al 10-lea „33”, „Animals”. Grupul își sărbătorește a zecea aniversare într-un local din Place Pigalle, împărțînd un enorm tort, reprezentînd un porc roz.

Pe scenă, tehnica show-ului continuă să se perfecționeze și prestația tehnologică e mereu impecabilă. Waters utilizează un osciloscop care îi permite să verifice în orice moment dacă e acordat. O cască îi redă balansul general, mixat de Brian Humphries. În timp ce Mason beneficiază de o pleiadă de microfoane care nu intră în funcțiune decît atunci cînd lovește fobele sau cinelul. Rezultatul: un sunet general de o claritate stupefiantă.

Pentru aceste concerte '77, grupul își mai asociază un chitarist, Snowy White, și apelează la Dick Parry (saxofon și claviaturi). Waters și Gilmour se încapățînează a nu comunica în timpul concertelor cu sala. „Good night, asta e tot. Golul e umplut prin surprize impozante: un uriaș porc zbu-

rător roz, cocori strălucitori, desene animate de Gerald Scarfe (și care costă 100.000 de lire sterline). Institutia Pink Floyd ar fi insuportabil de rece dacă cei patru n-ar păstra un aspect neglijent: titanii tehnologiei pop nu au slăbiciunile vestimentare ale unui Rod Stewart sau Mick Jagger. Us and Them. Noi și ei.

Trilogia.

Nick Mason, lui Karl Dallas, de la „Melody Maker”: „Este adevărat că „Dark Side...”, „Wish...” și „Animals” formează un corp coerent, o trilogie. Cu „Dark Side...” se pare că am avut, într-un fel, șansă; de atunci, totul a început să meargă ca pe roate: bineînțeles, noi n-am planificat nimic.”

„Animals” e un album violent, agresiv; ceea ce surprinde, căci Pink Floyd consimțise cu timpul la o muzică dedramatizată, aproape „magică” sau de rezonanță spirituală. Aici, dimpotrivă, Pink Floyd coboară în arenă și își aruncă veninul cum nu o făcuse încă niciodată. Viziunea e dualistă și politică. Lumea cunoaște trei stadii de animalitate:

— Cîinii(Dogs), pentru care viața se rezumă la a supraviețui și la a-și asigura securitatea maximă, cu toate că aceasta costă și chiar dacă ei înșiși devin roboți; sînt computerizați, agresivi, aruncați în cursa banilor și în căutarea puterii; energia lor e o investiție în pragmatic, totuși fascinată; sancțiunile pe care le riscă sînt teribile: insatisfacție permanentă și cancer!

— Porcii(Pigs); ei sînt periculoși; îi reprimă pe alții și se reprimă între ei sistematic; numai ei merită dispreț; sînt negativi pe de-a-ntregul.

— Oile(Sheep) sînt înșelate, amăgite, mistificate, dar își acceptă situația cu resemnare. Capabile de umor și spiritualitate; sînt totuși veșnic pasive.

„Animals” este un album foarte construit muzical, dar pentru ureche, avînd ca punct culminant „Dogs”. Gilmour survolează albumul: precis, incisiv și incredibil de pur. Waters e prezent aici mai ales prin texte. Viziunea sa e deopotrivă savuroasă și provocatoare. Angus MacKinnon subliniază: „Lovitura pe care o dă această superproducție animalieră ar trebui să încinte întreaga Europă și să permită grupului să fie, în sfîrșit, distribuit peste tot”. Primul deceniu Pink Floyd se încheie așa cum începuse: într-o atmosferă de satisfacție generală.

Traducerea și adaptarea:
V. ANCUȚA și SANDU MOCANU,
după JEAN-MARIE LEDUC

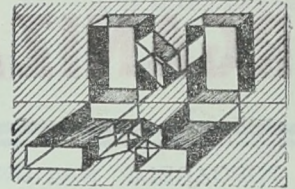
● FONOGRAME ●

Al doilea LP Marillion, deja apărut, se numește „Fugazi”. Un critic afirmă că grupul face o muzică ce-i amintește de „Lamb lies down on Broadway”-Genesis (1973), rămînd, ca și după primul LP, intransigent, chiar cinic. Cu toată critica ostilă (cel puțin în R.F.G.), grupul cîștigă public, mai ales grație show-ului scenic al vocalistului Fish (1,94 m înălțime). ● LP „Discovery” — Mike Oldfield: opt piese, numai una instrumentală, în celelalte producîndu-se alternativ sau în duo Barry Palmer (ex Triumvirat) și Maggie Riley, vocalista deja consacrată a lui Oldfield. Lirica exprimă trăirile autorului la peste 2.000 m în Alpi. ● Veteranii de la Jethro Tull pregătesc un album fără Anderson (și fără titlu, deocamdată!) ● Bob Dylan a lipsit de la un open air concert, așteptînd să devină bunic. „Îl cunosc de atîta vreme, dar e încă o enigmă pentru mine” (Joan Baez). ● LP „Camouflage” — Rod Stewart (single „Infatuation”). „În timp ce ne uităm unul la altul, ne curg lacrimile pe obraji.” (Rod despre colaborarea lui cu chitaristul Jeff Beck). ● Scurt „flash” în cazul Jackson(s): a apărut LP-ul „Victory”, de unde s-a extras unul din hit-urile verii, „State of Shock” (cu Mick Jagger). LP-ul „Farewell, My Summer Love” — Michael Jackson, apărut în 1984, dar cu înregistrări din 1973, cînd M. J. avea 14 ani, nu a obținut nici măcar „aurul” (500.000 exemplare vîndute). În schimb „Thriller” are aproximativ 40 milioane discuri vîndute (40 discuri de platină) ● Ce mai fac membrii grupului Pink Floyd? Roger Waters a scos „The Pros and Cons of Hitch-Hiking”, un album conceput în două părți. Ajutoarele sale sînt în general aceleași, inclusiv orchestra simfonică londoneză. În plus, un invitat de marcă la chitară, Eric Clapton. Toate motivele ca albumul să sune ca „Final Cut”. ● David Gilmour a concediat trupa „TV Personalities” care se producea în deschiderea concertelor sale pentru că aceștia cîntau o piesă intitulată „I Know where Syd Barrett lives”. Știrea are ilcut ei căci, să nu uităm, Gilmour e tocmai cel ce l-a înlocuit pe Barrett în Pink Floyd. Întimplarea a avut loc în timpul turneului din R.F.G. ● Album Stevie Wonder, „Lady in Red”, din care a fost extras un single urcat rapid în topurile britanice: „I Just Call to Say I Love You” (evident, gen baladă).

VICTOR ANDRIEȘ ■

MAGAZIN ● MAGAZIN ● MAGAZIN

■ DE LA HOGBACK LA SUSANNA ■ EMERIC DEMBROVSCHI PRIVIND PRINTRE CRAMPOANE ■

Fotbalul de ieri, fotbalul de azi

văzut de

E. Dembrowschi

Mi-a fost greu să fac o paralelă între Emeric Dembrowschi, jucătorul ambițios și dornic de afirmare, adus de nea Tinel de la „Victoria” Roman la divizionara B „Dinamo” Bacău și același fotbalist, deja consacrat, inclus de selecționerul Angelo Niculescu în reprezentativa națională a R.S.R. Greu, pentru că în ambele cazuri am înțeles sportul ca un fapt serios și important pentru

care trebuie să te pregătești asiduu și să faci multe sacrificii. În primul rând, succesul în sport înseamnă muncă. Performanța e frumoasă, plină de satisfacții, dar apar și situații neprevăzute, o biectivă, chiar neșansa. Cine s-ar fi așteptat, înainte de a pleca în Mexic, ca după cele trei episoade derulate pe „Jalisco” să fiu desemnat cel mai bun fotbalist român prezent aici, adică egalul lui Bobby Moore (Anglia), Franz Beckenbauer (R.F.G.) sau Pelé (Brazilia) pentru reprezentativele lor? Sau că neșansa m-a împiedicat să joc în 1972 pe stadionul „Partizan” Belgrad al treilea meci de baraj contra R.P. Ungare în cadrul optimilor de finală ale Cupei Europei? Atunci, un accident stupid, ruptura de menisc la încălzire, înaintea meciului, m-a făcut indisponibil într-o vreme când îmi recăpătasem forma de joc de altă dată. Ce să-i fac? Riscurile meseriei, în măsura în care pasiunea pentru sport poate fi considerată o meserie.

Intr-o altă ordine de idei, apreciez faptul că sosirea mea la „Poli” a fost o întâmplare fericită. Revenisem în orașul de pe malul Begăi pentru a face cunoștință cu metoda dr. Boici în tratamentul unui reumatism al umărului și am fost „interceptat” de cîțiva suporteri ai galeriei „Poli”. E mare lucru ca publicul să nu te uite! Fair-play, acești suporteri mi-au mulțumit pentru jocul bun prestat cu o fună în urmă împotriva echipei lor preferate și pentru golul superb marcat din lovitură liberă (rezultatul final fusese: „Poli” — S.C. Bacău 3-1) și m-au rugat să rămân aici. Așa am început să joc din 1974 sub culorile alb-violeților, în mijlocul cărora multe satisfacții îmi vor încununa cariera — depășirea cifrei de 300 prezențe în prima divizie și intrarea în galeria golgeterilor absoluți ai eșalonului de frunte al fotbalului românesc. Dar să trecem peste acestea.

Pentru mine nu există termenul de longevitate sportivă, ci dorința de a juca bine, de a fi alături de inima suporterilor în orice situație. Și la bine și la rău, dar mai ales în momentele grele, adevărații suporteri nu trebuie să te uite. Mi-aduc aminte că la Glasgow, contra lui „Celtic”, când alb-violeții timișoreni au dominat finalul de partidă, spectatori scoțieni și-au încurajat frenetie, încontinuu, echipa favorită.

Fotbalul modern, fotbalul total, cu jucători polivalenți, capabili să dea satisfacții „pe orice post”, convine de minune marilor echipe, cu multe disponibilități și rezerve. Ori pentru noi, descompunerea echipei, prin plecarea lui L. Bozeșan și retragerea din activitate a lui G. Șerbănoiu, la care s-au adăugat pe

parcurs indisponibilități nedorite, Șulea și Oancea, s-au reflectat imediat în rezultatele obținute. Și, apoi, avem de luptat cu un adversar de temut, cunoștință veche, neșansa. Totdeauna, ocaziile ratate se întorc împotriva noastră. Cu Bacăul avem 4 ocazii mari de gol și nu le fructificăm, iar oaspeții din 2 șuturi pe spațiul porții marchează un gol. La fel și la Iași, unde, în loc să câștigăm cu 3-1 sau 4-1, ne trezim egalați în final. Acolo, în Dealul Copoului, „Liță” și Oancea au dat multe dureri de cap gazdelor. Este adevărat, echipa creează, ajunge la finalizare, dar ratează copilărește. Orice s-ar zice, ottenii rămîn mari jucători, greu de contracarat, chiar dacă la Timișoara n-au strălucit deplin. Deși a doua repriză i-am ținut minute întregi în corzi, am suferit o înfringere umilitoare, căci adversarul a speculat la maximum greșelile noastre de apărare, iar de partea cealaltă, Lung a fost imbatabil. Să nu mai vorbim despre meciul cu A.S.A., cînd puteam să tranșăm victoria la un scor concludent, încă din primul sfert de oră al partidei. Sînt de acord, balonul e rotund, dar prea am fost urmărit de ghinion! Și alte echipe se scaldă în noroc...

Vreau să aduc în discuție „cazul Clipa”. Este un portar bun, serios, astăzi „dărîmat” psihic de către publicul timișorean, care l-a făcut responsabil de multe goluri primite. Nu există om care să nu fie supus greșelilor. Vă mai aduceți aminte de gestul colegilor față de Elkjer Larsen cînd a ratat penalty-ul contra spaniolilor? Cine l-ar fi bătut prietenește, încurajator, pe umăr pe „Mima” sau pe altul, dacă ar fi ratat o ocazie uriașă? Aici mai trebuie lucrat cu băieții. Dar să revin. Ar fi păcat să-l pierdem pe jucătorul Clipa din echipă. Prin urmare, vă rog, prieteni, oferiți cu generozitate aplauze și pentru goalkeeper-ul lui „Poli”!

Cum ne vom îmbrăca în această toamnă? Revistele de modă spun că vom fi moderne dacă vom purta taioare cu linie bărbătească, sobră, largi, cu umerii întăriți și fuste plisate sau drepte cu o cută dublă sau simplă. Haina se realizează dintr-un material uni iar fustele dintr-o stofă în carouri asortate.

Atenție! Așa cum acum doi ani a fost relansată minijupa, anul acesta a fost scoasă de la naftalină maxijupa (de unde și un sfat înțelept: nu vă modificați prea mult hainele, căci nu se știe ce vă rezervă ziua de mâine).

Moda feminină readuce în actualitate îmbrăcămintea anilor '60: rochiile cu mineci chimono, cu o linie ușor conică și cu un decolteu în V, la spate.

Pantaloni se poartă, în această toamnă, deasupra de gleznă, cu cîteva pense în talie și buzunare largi, este ușor strîmțat pe picior, cu o linie comodă.

Tricotajele se mențin în actualitate. Puloverele au mineci chimono ample, gulerul rotund sau un decolteu ușor alungit spre umeri (tip barcă).

Se poartă culorile pale sau combinații de forme geometrice realizate în culori vii, contrastante. Sînt încă moderne combinațiile de materiale diverse: lînă cu țesătură textilă sau piele.

Rochiile tricotate sînt largi, în dungi late, orizontale.

În ceea ce privește încălțămîntea: sînt moderni pantofii din piele întoarsă sau cei din piele combinată cu antilopă. Nu s-au impus restricții în dimensionarea tocului (este admis în egală măsură tocul jos, cît și cel înalt).

După cum se vede, creatorii de modele au fost mult mai darnici...

Cu siguranță că în această toamnă nu vom mai fi timorate că ceea ce ne stă bine nu mai este modern...

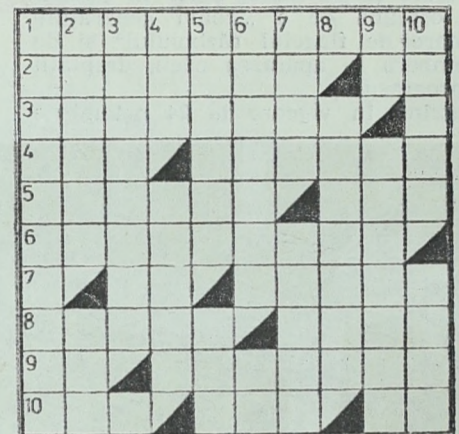
MONICA TRAIȘTA ■

HOGBACK

ORIZONTAL : 1) Oameni de ordine 2) Ce doriți dumneavoastră... — Urme de praf! 3) Evită o întindere (fem.) 4) A-ți ieși vorbe din popor — Se prezintă bine 5) Mica familie (pl.) — Cadrul ramelor (pl.) 6) Cît vezi cu ochii 7) Limitat pe extremă! — Dragostea dintii 8) Hirtie extrafină — Răpus de soare... în apa mării 9) Tras la tir! — Creșterea tinerelor mlădițe în cultura mare (pl.) 10) Drob... de sare — E o treabă de muieri — Cămașa ce iese din rochie!

VERTICAL : 1) Întorsătură din condei (pl.) 2) O poveste mai lungă — Spuse la fix 3) Se cheamă pe nume 4) Dă tribut pînă ce rămîne gol — Calea cooperativizării (pl.) 5) Lovitură de gol (pl.) — Scoase din grămadă! 6) Aprinși bine — Elemente de grup! 7) Cu... fire de bun conducător (sing.) — Face precizările de rigoare 8) Nimic... mai mult 9) Intră-n rație! — Trag la vatră 10) Aer de înăl-

țime (pl.) — Stilp de beton (fig.)
Dicționar : Iși

GHEORGHE CRISAN ■

● R E B U S ● Concursul revistei ● Clasament final ●

- ALEXANDRU CIUCAȘ (Electrotehnică, anul IV) — 139,5 p ;
- Marius Tișcă (Electrotehnică, V) — 137 p ;
- Delia Tulbure (Stomatologie, absolventă) — 131 p ;
- Ion Balaci (Mecanică) — 126,5 p ;
- Ana-Maria Vlad (Tehnologie chimică) — 121 p ;
- Dorin Ieș (Electrotehnică) — 113,5 p ;
- Christine Schön (Medicină generală) — 112 p ;
- Silvia Dunea (Agronomie) — 104 p ;
- Ioan Docleanu (Științe ale naturii) — 103 p ;
- Marius Potroagă (Mecanică) — 99,5 p.

Felicităm pe toți participanții la concurs și mai ales pe cei care — fair play — au participat pînă la sfîrșit, chiar dacă practic nu mai aveau șanse de a ajunge pe „podium”, și îi invităm pe primii trei clasati la redacție pentru ridicarea premiilor.

biectivul
vesel

Vine o vreme cînd extraordinarul se transformă în banal și fabulosul devine cotidian, cînd legile entropiei sînt date peste cap și dezordinea este singura ordine posibilă. Studentul și capra — iată o asociere ce lezează bunul simț comun. Și totuși... Cînd imposibilul devine posibil s-ar putea să te afli la Costinești.

Ș A H MAT ÎN DOUA MUTARI

Propunem spre dezlegare următoarea poziție :

(Autor, David Bronstein)
Alb : Rc1, Da8, Td8, Cb6 și Cg3, Ng5, c2
Negru : Rc3, Dd7, Ca3 și Cf6, Nc4, b4, d4, f4 și g4.

Regele negru este în poziție de zug-zwang. Joc aparent : 1. Dg2, d3! 2. N:f6, C:c2! 3. De4, b3 etc.

Amenințînd să captureze pionul din c2, negrul se pare că îndepărtează matul iminent. Și totuși...

TOP 20

- Susanna — The Art Company,
- Sounds like a Melody — Alphaville,
- Feels like Heaven — Fiction Factory,
- Camels here, Camels there — Pavlow,
- Self Control — Laura Branigan,
- Don't say good night — Jim Photoglo,
- My Love — Lime,
- To France — Mike Oldfield (v. Maggie Reilly),
- Tokio — Carola,
- My oh my — Slade,
- I want to break free — Queen,
- Wake me up before you... — Wham!
- Non Chalance — Ricard Romeo,
- I just called to say I love you — Stevie Wonder,
- Lookin' out — Ob' Romeo,
- Buona Sera — Saragossa Band,
- Action — Thomas Ledin,
- Guardian Angel — Masquerade,
- Torture — The Jacksons,
- Vienna — Ultravox.

Realizator :

NELU MUNTEANU ■

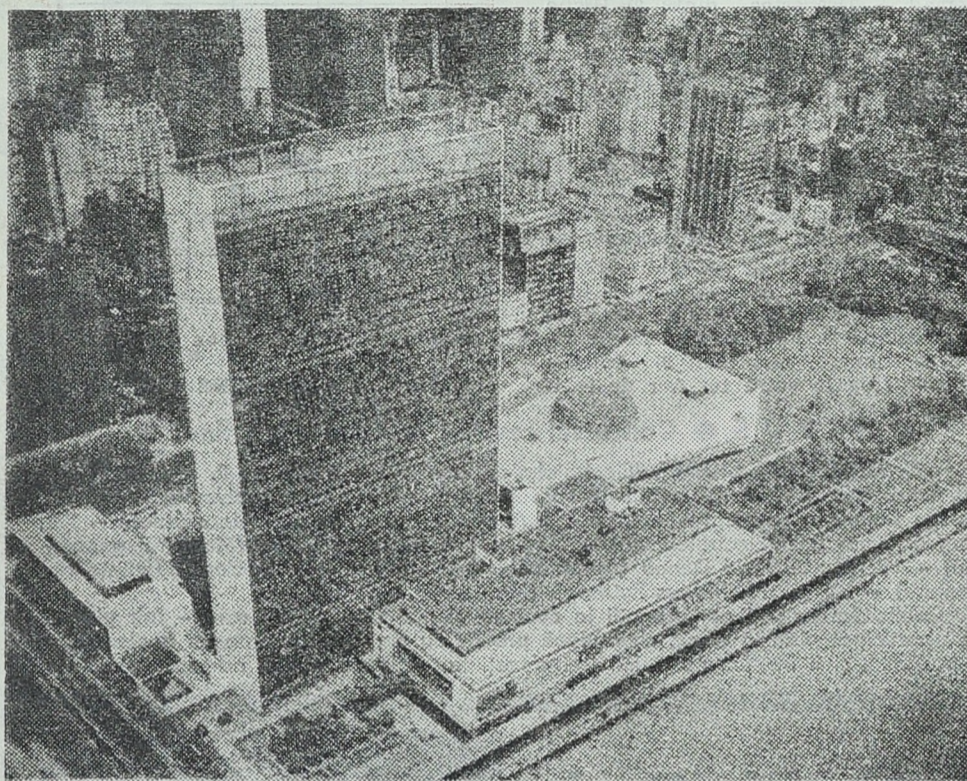
— Disco „92 KTU” — ASPC

ORGANIZAȚIA NAȚIUNILOR UNITE LA 39 DE ANI

„NOI, POPOARELE NAȚIUNILOR UNITE...”

Cu aceste cuvinte se deschide Carta Națiunilor Unite, semnată la San Francisco în 1945. În numele popoarelor lor, 51 de națiuni au înființat organizația mondială. De atunci, mai mult de 100 de țări s-au alăturat Națiunilor Unite. Astăzi, expresia „noi, popoarele” are semnificația a miliarde de oameni, care trăiesc în aproape toate țările lumii, unite în hotărârea comună de a „izbăvi generațiile viitoare de flagelul războiului” și de a coopera în apărarea păcii, dreptății și progresului.

Intrând în vigoare la 24 octombrie

Sediul Națiunilor Unite din New York.

1945, Carta Națiunilor Unite, prin cel mai important dintre obiectivele sale — menținerea păcii și a securității internaționale — rămâne, după 39 de ani, la fel de actuală. Imediat după ieșirea din cel mai devastator război din istorie, națiunile lumii s-au înființat în aspirația comună de a clădi pacea. Momentul marca, însă, și intrarea într-o eră nouă — nesigură și înspăimântătoare —, era atomică, făcând din apărarea păcii un scop cu atât mai vital. 51 de state au semnat Carta în 1945, 159 de țări ale lumii se străduiesc astăzi să-i perpetueze spiritul.

Ziua Națiunilor Unite este un prilej de bilanț și de privire în viitor. Nu se poate afirma convingător că în lumea ultimelor patru decenii a domnit pacea, după cum nu trebuie trecute cu vederea meritele incontestabile ale organizației mondiale — foarte aproape acum de universalitate — în căutarea acelor mecanisme care să îngăduie națiunilor să-și unească eforturile și să acționeze loialtă pentru pace, progres și justiție. Pot fi amintite, astfel, sesiunea Adunării Generale din 1960, care a aprobat istorică Declarație asupra acordării independenței țărilor și popoarelor supuse dominației colonialiste, sesiunile Adunării Generale consacrate dezarmării, sesiunea specială în legătură cu instaurarea noului ordin economic internațional, diferite conferințe mondiale privind dezvoltarea, știința și tehnologia, comerțul, alimentația și altele, cu toate aceste ocazii fiind adoptate o serie de rezoluții importante pentru raporturile dintre statele membre.

Faptul că O.N.U. continuă să fie u-

nicul for pentru cooperare și dialog efectiv pe plan internațional, constituie dovada incontestabilă, grăitoare, a înțelepciunii și valabilității principiilor și obiectivelor consfințite în instrumentul internațional dedicat păcii, dreptății și respectului universal al drepturilor omului. Referitor la acest aspect, Kurt Waldheim, secretarul general O.N.U. din legislatura trecută declara: „Națiunile Unite reprezintă un instrument de pace. Atâta timp cât statele membre sînt gata să folosească acest instrument, el poate funcționa.”

Acumulările din viața internațională, care au condus în prezent la o stare de criză, luminează și mai pu-

gătoare și universal admise în viața omenirii, decît divizarea și conflictele. Organizația mondială a anului 1984 — fie și numai inventariind ordinea de zi a celei de-a 39-a sesiuni a Adunării Generale care se desfășoară în această toamnă — reflectă întreaga amploare a problemelor lumii contemporane, cu deosebire starea de nesiguranță accentuată prin competiția înarmărilor extinse, practic, în toate regiunile planetei.

Pornind tocmai de la asemenea realități, România, președintele țării, tovarășul Nicolae Ceaușescu, au militat și militează cu consecvență ca organizația mondială să-și îndeplinească în condiții cât mai bune misiunea ce-i revine, să răspundă pe deplin așteptărilor popoarelor. Reafirmînd această poziție, tovarășul Nicolae Ceaușescu arăta: „Acordăm o mare importanță Organizației Națiunilor Unite, cel mai reprezentativ for mondial, chemat să asigure participarea tuturor statelor lumii la dezbaterile și soluționarea marilor probleme contemporane. De aceea, considerăm necesar să se facă totul pentru perfecționarea activității Organizației Națiunilor Unite, pentru democratizarea sa continuă, pentru sporirea rolului și contribuției sale la viața internațională.”

În acest spirit a acționat țara noastră în decursul celor 29 de ani de cînd este membră a organizației, spirit întru totul integrat principiilor de politică internă și externă promovate de Partidul Comunist Român, de secretarul său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Pentru împlinirea grandioaselor programe de înălțare a patriei, în viitorii ani, pe noi trepte de civilizație și progres, prefigurate în Directivile ce vor fi adoptate de apropiatul Congres al partidului, în general pentru realizarea marelui obiectiv strategic formulat de președintele Nicolae Ceaușescu, de făurire a unei societăți românești multilaterale dezvoltate, poporul nostru — asemenea tuturor popoarelor lumii — are nevoie de pace, de înțelegere și concurență internațională. Identificăm aici rațiunea supremă care fundamentează direcțiile politicii noastre externe, anvergura an-

gajării României în arena mondială, în lupta pentru o lume nouă, mai bună. România socialistă, prin inestimabila contribuție a eminentului său conducător s-a impus pe arena politică a lumii prin dinamismul, realismul și principialitatea orientărilor sale, prin aportul constant la eforturile întreprinse pe plan mondial pentru determinarea unui curs pozitiv al raporturilor internaționale, pentru mobilizarea democratică a tuturor țărilor în marea operă de edificare a unei lumi a păcii, fără arme și fără războaie, a dreptății și echității, în beneficiul oamenilor de pretutindeni.

Sintetic, acesta este generosul mesaj ce se desprinde din „Poziția României, concepția și aprecierile tovarășului Nicolae Ceaușescu privind asigurarea păcii, realizarea dezarmării, destinderii și colaborării internaționale”, prezentat în actuala sesiune a Adunării Generale O.N.U. de către ministrul de externe român, document care întrunește largi aprecieri pozitive în rîndul celorlalte state membre ale organizației. Își găsec, și de această dată, o nouă și importantă rezonanță, în cadrul comunității internaționale, analize profund științifice ale țării noastre privind trăsăturile ce definesc lumea contemporană, pătrunse de gândirea creatoare, de un înalt umanism, a tovarășului Nicolae Ceaușescu.

Prin politica și inițiativele promovate de președintele său, România se distinge ca o conștiință vie care nu încetează să sublinieze cît de periculoase sînt iluziile în jurul înarmărilor, cît de urgent este ca realitatea să fie abordată frontal, cît de necesar este să se acționeze, cît mai este timp, pentru a pune capăt celui mai periculos curs în care s-a angajat vreodată omenirea.

Vremea este a hotărîrilor cruciale și, în această acțiune, O.N.U. poate și trebuie să aibă un rol determinant. Dar O.N.U. nu poate fi decît ceea ce statele sale membre doresc să fie. La 39 de ani, O.N.U., națiunile care o compun — și este imperios necesar să fie așa — pot și trebuie să facă dovada deplinei maturități.

DAN DUBINA ■

ternie menirea Organizației Națiunilor Unite de a oferi o alternativă la conflicte și de a organiza relațiile internaționale pe bazele cooperării. Popoarele evoluează în interdependență, generînd imperativul strădaniei comune a națiunilor de a-și rezolva pașnic diferendele, de a acționa împreună pentru echitate în raporturile reciproce, de a conlucra în soluționarea problemelor comune. Interdependența și cooperarea în cadrul O.N.U. sînt azi elemente mult mai convin-

Carta O.N.U. cuprinde următoarele obiective pentru Națiunile Unite:

- Să mențină pacea și securitatea internațională, prin măsuri colective eficiente și prin reglementarea pașnică a disputelor;
- Să dezvolte între națiuni relații prietenești, întemeiate pe respectarea principiului egalității în drepturi a popoarelor și dreptului lor de a dispune de ele însele;
- Să realizeze cooperarea internațională în rezolvarea problemelor internaționale cu caracter economic, social, cultural sau umanitar și promovarea drepturilor omului pentru toți, fără deosebire de rasă, sex, limbă sau religie;
- Să fie un centru în care să se armonizeze eforturile națiunilor către atingerea acestor țeluri.

Principiile de bază ale O.N.U. cuprinse în Cartă:

- Toți membrii sînt suverani și egali;
- Toți se angajează să reglementeze prin mijloace pașnice diferendele lor internaționale.
- Nici un membru nu va utiliza forța și nu va amenința cu folosirea forței împotriva integrității teritoriale ori a independenței politice a vreunui stat.
- Toți membrii organizației vor da acesteia ajutor deplin în orice acțiune întreprinsă de ea în conformitate cu Carta.
- Națiunile Unite nu vor interveni în chestiuni care țin în mod esențial de competența internă a unui stat, cu excepția cazului cînd acționează pentru întărirea păcii internaționale.

COLECTIVUL DE REDACȚIE:

Redactor șef: POMPILIU CRĂCIUNESCU
 Redactor șef-adjunct: HARALD ZIMMERMAN
 Secretar de redacție: DAN PAMPU
 Redactori: CIPRIAN ALIC, VASILICA ANCUȚA, GABRIEL BAIULESCU, MARIAN DRĂGHICI, ILIE LAUDAT, DAN PARVULESCU, LUCIAN RISTEA, SORINA SOPA
 Grafică: TUDOREL ILIE Fotoreporter: ADRIAN IOANAȘ

SEDIILE REDACȚIEI

Casa de cultură a studenților, bv. Tinereții nr. 8,
 camera 102, telefon: 1.49.07 (ședințe: joi, ora
 20,30) și căminul 17 C (luni, ora 20,30)

TIPARUL: I. P. „BANAT” TIMIȘOARA